

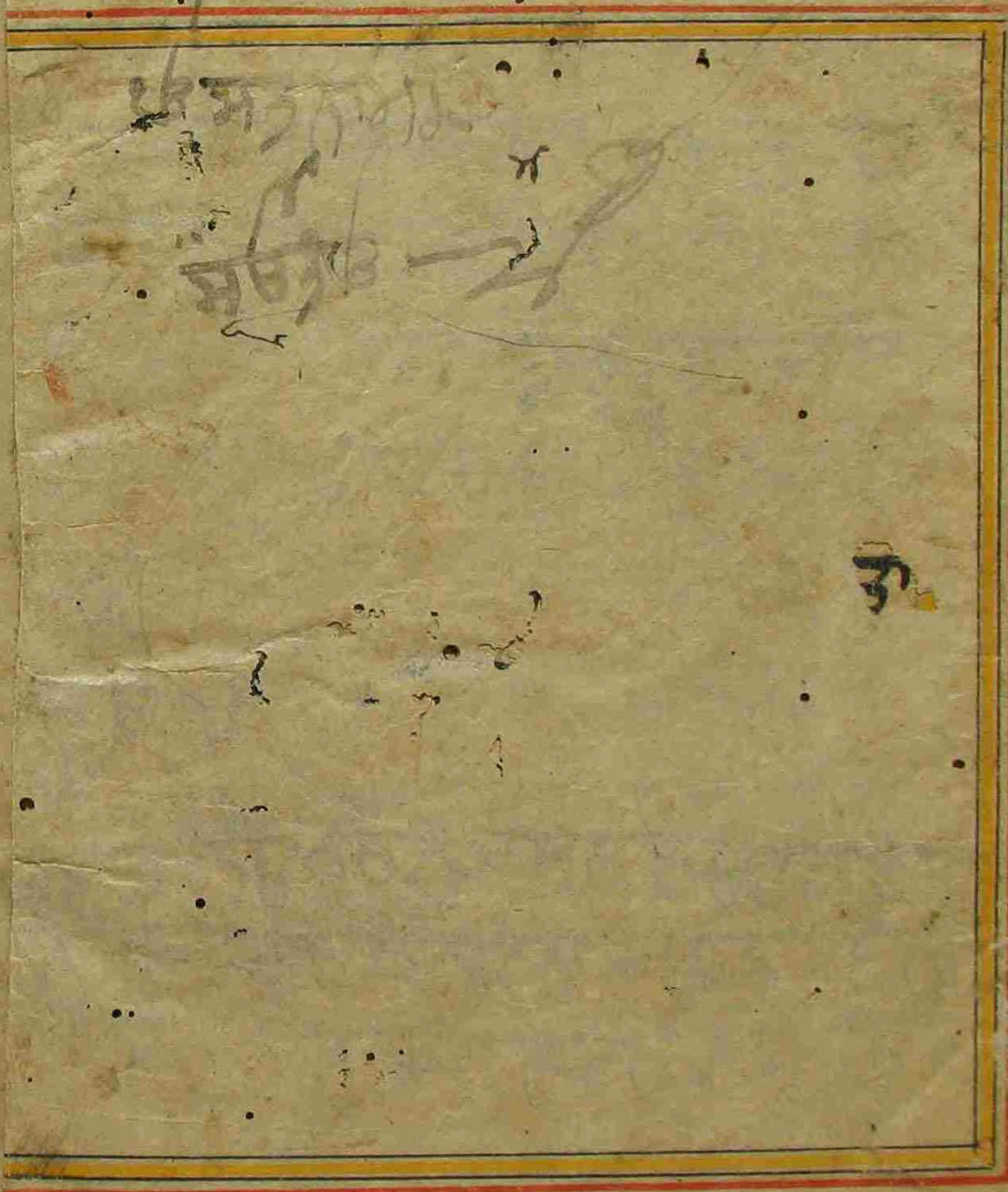
52395

27.

Gurumukhi Grantha, containing
thousands of old verses pertaining
to all the Gurus in Sikhism
Complete, Gurumukhi;
pp. 488.

52395

१६ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੁ
 ਆਦਿ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਸਚੁ ॥
 ਭੀਸਚੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੀਭੀਸਚੁ ॥
 १॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਤੇ ਵਈ ਜੋਸੋ
 ਚੀਯਾ ਖਵਾਗਾ ਚੁਪੈ ਚੁਪਨ ਤੇ
 ਵਈ ਜੋ ਯਾਇ ਗੁਰੁ ਆਦਿ
 ਗੁਰੁ ਬਿਨਾ ਭੁਖਨ ਉਤਰੀ ਜੋ
 ਬਿਨਾ ਪੁਰੀ ਆਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਸਾਸਿ
 ਆਣੁ ਪਦਮ ਖੋਲੈ ਤਿਤਾਇ ਕਨ
 ਚਲੈ ਨਾਇਕਾ ਕਿਵੇ ਸਚਿ ਆਗੁ
 ਤੇਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਵੇ ਕੁਝ ਟੁਟੈ ਪਾਇ ॥

ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋਤਾ ਨੂ
ਤੈਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾ ਨੂ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ
ਦਾ ਤਿਜਾਣੈ ਨੀਸਾ ਨੂ ॥ ਗਾਵੈ
ਕੋਰੁ ਨ ਦਰਿਆਈ ਆਚਾਰ
॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਿਵਿਆ ਦਿਖਖੁ
ਦੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿਕ
ਰੇਤ ਨੁਖੇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ
ਭਿਰਿ ਦੇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿ
ਸੈ ਦੁਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦੇਖੈ ਤਾਰ
ਗੰਧੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥਨਿ ਅ
ਵੈਤਾਨਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕੋ

ਆਗੁਆਮੀਸਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਭੁਵਡਿ
 ਆਈਵੀਚਗੁਆਕਰਮੀਆਵੇਕਪ
 ਜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਗੁਆਨਾਨਕਏ
 ਵੇਜਾਣੀਐਸਰੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ
 ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ
 ॥ਆਪੇਆਪੇਨਿਰੰਜਨੁਸੇਇਆਜਿ
 ਨਿਸੇਵਿਆਤੀਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ
 ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁ॥
 ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾ
 ਓ॥ਦੁਖੁਪਰਤਰਿਸੁਖੁਪਾਰਿਏਜਾ
 ਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਵਗੁਰਮੁਖਿਵੇਵ

ਮਾਇਕ ਜੇ ਇਕ ਰਤੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ॥
ਰਤੁਰਾ ਇਕ ਦੇ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ
ਆਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੀ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾ
ਈ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਤੋਰ
ਦ ਸੁਣੀ ਤੇ ਇਹ ਨ ਦੁਖ ਭੰਗਾ ਵਿਚਿ
ਜਾਣੀ ਐ ਨਾ ਲਿਖ ਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਚੰ
ਗਾਨਾ ਉਰਖਾਇ ਕੈ ਜ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਜਗਿ
ਥੇ॥ ਇਹ ਜੋਤਿ ਸੁਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵਈ
ਤਵਾਂਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀ
ਟੁਕਾਰਿ ਦੇ ਸੀ ਦੇ ਸੁਧਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰ
ਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਗੁਣੁ

ਕਭਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁਆਸੁਣਿਐ
ਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਆਸੁਣਿਐਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਆਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿ
ਕਾਇਸਨਾਨੁਆਸੁਣਿਐਪਾੜਿਪਾੜਿਪਾ
ਵਹਿਮਾਨੁਆਸੁਣਿਐਯਾਗੈਸਤਜਿ
ਧਿਆਨੁਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਦਿ
ਗਾਸੁਆਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ
॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪੀਤਿਸਾਹਿ॥ਸੁ
ਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁਆਸੁਣਿਐ
ਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁਆਨਾਨਕਭਗਤਾ

ਗਗਿਠੰਨਪਾਇਆਮੰਨੈਪਾਤਿਸਿਉਪਰਗ
ਟੁਜਾਇਆਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੇਪੰਥੁਆਮੰਨੈਧ
ਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁਆਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਤੋਇਆਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋ
ਇਆ॥੧੧॥ਸੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥
ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁਆਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੈ
ਗੁਰੁਸਿਖੁਆਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਾਰਿ
ਖਾਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇਆਜੇਕੋ
ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇਆ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵ
ਣਪੰਚਪਰਧਾਨਾਪਦੈਪਾਵਹਿਦਰਗ
ਹਿਮਾਨੁਪਦੈਸੋਹਹਿਦਾਰਿਗਜਾਨੁ॥

ਤਿਜਾਣੈਕੈਨੁਕੁਤਾਕੀਤਾਪਸਾਉਏ
ਕੈਕਵਾਉਗਾਤਿਸਤੋਤੋਏਲਖਦਰੀ
ਆਉਗੁਕਦਗਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚ
ਗੁਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਗਾਜੈ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਯੀਕਾਗਾਤੁਸਦਾ
ਸਯਾਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ॥੧੬॥ਅਸੀਖ
ਜਪਅਸੀਖਭਾਉਗਾਅਸੀਖਪੁਜਾਅ
ਸੀਖਤਪਤਾਉਗਾਅਸੀਖਗਰੰਥਮੁਖਿ
ਵੇਦਪਾਠਾਅਸੀਖਜੋਗਮਾਨਿਰਹ
ਹਿਉਦਾਸਾਅਸੀਖਭਗਤਗੁਣਗਿ
ਆਨਵੀਚਾਗਾਅਸੀਖਸਤੀਅਸੀਖ

ਅਸੀਖਮਯੋਛਮਯੁਭਾਭਿਖਾਤਿ॥ਅ
ਸੀਖਾਨੰਦਕਸਿਰਿਕਰਤਿਭਾਭਾਨ
ਨਕੁਨੀਚੁਕਰੈਦੀਚਾਭਾਦਾਰਿਆ
ਨਜਾਵਾਭੇਕੁਥਾਗਾਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸ
ਈਰੁਣੀਕਾਰਾਤੁਸਦਾਸਯਾਮਾਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧੮॥ਅਸੀਖਨਾਵਸਸੀ
ਖਬਾਵਾ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੀਖਯੋ
ਆ॥ਅਸੀਖਕਰਤਿਸਿਰਿਭਾਭੁਰੈਇ
ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਯਾ॥ਅਖ
ਰੀਗਿਆਨਗੀਤਗੁਣਗਾਤਿ॥ਅ
ਖਰੀਇਖਣੁਬੰਧਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖ

ਐਮਤਿਪਾਪਕੋਸੰਗਾਭਰੁਧੋਪੈਕਾਵੈ
ਕੇਰੀਗਾਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਰਿ
॥ ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣਾਇਬਿਲੋਜਾਨੁ॥
ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਨੁਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਨੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁ
ਤਬੁੰਦਾਇਆਵਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈ
ਤਿਯਕਾਮਾਨੁਸੁਣਿਆਮੀਨਿਆ
ਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਿਗਤਿਤੀ
ਰਥਿਮਾਇਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣੁਤੇਰੇਮੈ
ਨਾਹੀਕੋਇ॥ਗਵਿਣੁਗੁਣੁਕੀਤੇਭਗ
ਤਿਨਤੇਇ॥ਸੁਆਸਤਿ॥ਬਿਬਾਣੀ॥

ਸਾਹਗੀਵਿਉਹਰਨੀਵਿਹਜਾਨਾਨਾਨ
 ਕਾਥਾਹਿਸਤੁਕੇਆਖੈਇਕਤੁਇਕਸਿ
 ਆਨਾਹੁਡਾਸਾਗਿਧੁਹਡੀਨਾਈਵੀਤਾ
 ਜਾਕਾਹੈਹੋ। ਨਾਨਕਕੇਕੇਆਪੇਨਾਨਕੇ
 ਗੋਗਾਇਆਨਸੇਹੈ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲਾਪਾ
 ਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸਾ। ਚਿਤ੍ਰਕਥਿ
 ਚੁਕਤਾਲਿਖਕੇਦੇਦਰਕਹਨਿਇਕਦੁਤਾ॥
 ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕੇਤੇਥਾਅਸਲੁ
 ਇਕੁਪਾਤਾ। ਲੇਖਾਹੈਇਤਾਲਿਖੀਅੰਲੇ
 ਥੇਹੈਇਹਿਲਾਸਾ। ਨਾਨਕਦੁਹਡਾਆਖੀਅੰ
 ਆਪਿਨਾਨਕੇਆਪਾ॥੨੨॥ ਸਾਹਗੀਸਾ
 ਲਾਗਿਏਤੀਸੁਗਤਿਨਪਾਈਅਗਿਨਦੀ

ਸੁਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰਾਇ ॥੨॥
 ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਧਤੀ ਕਰਤਿ
 ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੇ ਦੇ
 ਏਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਾਇ
 ਸੁਨਾਇਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
 ਪੈਕਿਆ ਮਨਿ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ
 ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰ
 ਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਗਾ ਵਾਰੁ ॥ ਅੰ
 ਤੁ ਕਾਰਾਇ ਕੇਤੇ ਬਿਲਾਸਾ
 ਨਿਰਾਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾ
 ਨਿਰਾਏ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ

ਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ
 ॥ ਕੇਤੇਖਾਧਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਗਾ
 ਕੇਤੇਲੇਲੇਮੁਕਰੁਪਾਹਿਠਾਕੇ
 ਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿਠਾਕੇਤਿ
 ਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾਰਾਏ
 ਕਿਵਾਤਿਤਰੀਦਤਾਰਾਬਿ
 ਵਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇਹਿ
 ਰੁਆਖਿਨਸਕੇਕੋਇਹਿਜੇ
 ਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇਹਿ
 ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖ
 ਏਹਾਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਵੇ

ਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਚੀਬਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ
 ਬੁਫੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਲੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਲੁ

ਖੀਐਸਿਰਿਗਵਹਾਗਵਰੁ
 ॥੨੬॥ਸੇਵਰੁਕੇਤਸੇਘਰੁਕੇ
 ਹਾਜਿਤੁਬਾਹਿਸਰਬਸਮਾ
 ਯੋਗਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅ
 ਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇਕੇ
 ਤੇਗਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅ
 ਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇਗਾ
 ਵਹਿਤੁਹਨੇਪਉਣੁਪਾਣੀ
 ਬੈਸਿਤਰੁਗਾਵੇਰਾਜਾਪਰਮੁ
 ਦੁਆਰੇਗਾਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁ
 ਪਤੁਇਯਾਖਿਜਾਣਹਿਇਯਾਖਿ

ਵਹਿ ਮੇਰ ਨੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰ
 ਨਿਸੁਰਗਾਮ ਛਪਾਇ ਅਥੇ
 ॥ ਗਾਵਨਿ ਹਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇ
 ਰੇਅਠਸਾਠਿ ਤੀਰ ਬਨਾਏ
 ॥ ਗਾਵਨਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ
 ਸੁਰਗਾਵਨਿ ਖਾਣੀ ਚਾ
 ਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਖੰਡ ਮੰਡ
 ਲਾਵਰ ਭੰਡ ਕਰਿਕਰਿਕ
 ਖੇਧਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧ ਨਗਾਵ
 ਹਿਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਹਰਤਨ
 ਭਗਤ ਹਸਾਏ ਹਰਿਕੇ

ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ
 ਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ॥
 ਸੈਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿ
 ਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹੁਦੁਰ
 ਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁ
 ਸਹਮੁਪਤੁਏਈਧਿਆਨ
 ਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ ਗੰਧ
 ਬਾਕਾਧੁਕੁਆਗੀਕਾਇ
 ਆਜੁਗਾਤਿਰੰਗਾਪਰਤੀ
 ਤਿ॥ ਅਮਾਈਪੰਥੀਸਗਲ
 ਜਮਾਤੀਮਾਨਿਜੀਤੈਜਗੁ

3

ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਦੁ ਅ
 ਨਾਦਿ ਅਨਾਤਿ ਤੁਹੁ ਤੁਹੁ
 ਏਕੇ ਦੇਸੁ ॥ ੩੬ ॥ ਏਕਾਮ
 ਈਤੁ ਗਾਤਿ ਦਿਅਾਈਤਿ
 ਨਿਚੋਲੇ ਪਰਵਾਨਾ ਗਿਰੁ
 ਸਿਸਾਹੀ ਇਕੁ ਰੰਗਾਹੀ ਇ
 ਕਾਦਾ ਏਦੀ ਬਾਣੁ ਜਿਦ
 ਤਿ ਸੁਕਾਵੇਤਿ ਦੇਚਲਾਵੇ
 ਜਿਦੁ ਦੇਹੁ ਗਮਾਣੁ ਆ
 ਰੁਵੇਖੇ ਓਨਾਨ ਦਹਿਨਾ
 ਵਬਹੁ ਤਾਏਨੁ ਦਿਰਾਣੁ

ਵੇਸੁ॥ ੩੧॥ ਇਕ ਦੂਜੀਭ
 ਲਖਤੋ ਨਿਲਖਤੋ ਵਨਿਲ
 ਖਵੀਸਾ॥ ਲਖੁਲਖੁਗੋੜ
 ਆਖੀਅਨਿਏਕੁਨਾਮੁਜ
 ਗਦੀਸਾ॥ ਇਕੁਗਾਨਿਪਤਿ
 ਪਵੜੀਆਚੜੀਐਤੋਇ
 ਇਕੀਸਾ॥ ਸੁਣਿਗਲਾਅ
 ਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀ
 ਸਾਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐ
 ਕੁੜੀਕੁੜੀਠੀਸਾ॥ ੩੨॥
 ਆਖਣਿਜੇਰੁਚੁਪੈਨਤਜੇਰੁ

ਤਾਣਾ ਗਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਪਰਤੀ
 ਬਾਪਿ ਰਖੀ ਪਹਮ ਸਾਣਾ
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਆ ਤੁਗ
 ਤਿਕੋਰੀ ਗਾਤਿ ਨ ਕੋਨਾ ਮੁ
 ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਕਹਮੀ
 ਕਹਮੀ ਤੋਇ ਵੀਚਾਰੁ
 ਸਚਾ ਅਪਿ ਸਚਾ ਦਰ
 ਬਾਰੁ ਗਤਿ ਬੈਸੋਰ ਨਿਪ
 ਚਪਰਵਾਣੂ ਨਦਰੀ ਕ
 ਰਮਿ ਪਵਨੀ ਸਾਣੂ ਕਚ
 ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇਨਾ

ਜਲੋਕੇਤੀਫੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥੬॥

॥੨॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਦਰਗੁਰੁਆਸਾਮਨੁਲਾ॥੧॥

ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾਜਿ

ਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਏ॥੧॥੬॥

ਰੋਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਦ

ਵਨਣਹੋਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਪਰੀ

ਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਦ

ਣਹੋਗਾਗਾਵਾਨਿਤੁਧਨੰਪਦਣ

ਤੁਧੋਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਂਵ ਨਿ
 ਤੁਧੋਨੇ ਪੀਰਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀ ਸੁਰੰਤੁ
 ਗੁਜਰੁ ਗੁਵੇ ਵਾਨਾ ਲੋ ॥ ਗਾਂਵ ਨਿ
 ਤੁਧੋਨੇ ਜੋਧ ਕੀ ॥ ਮਾਮ ਨੁ ਮਾਮ ਹਨਿ
 ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਾਇਆ ਲੋ ॥ ਗਾਂਵ
 ਨਿ ਤੁਧੋਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ
 ਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾ ਲੋ ॥ ਗਾਂਵ ਨਿ ਤੁ
 ਧੋਨੇ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਣਾ ਸੁਰਾਗਾਂਵ ਨਿ
 ਤੁਧੋਨੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਂਵ ਨਿ ਤੁਧ
 ਨੇ ਖੰਡ ਮੰਡਲਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਾਰਿ ਕ
 ਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਤੁਧੋਨੇ ਗਾਂ

ਹਿਰਿਤੁ ਕਮਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ਸੋ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨ
ਨ ਕਰਹੁ ਟੁਰ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਭੁਇਦ
ਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਰੁ ਵ
ਡਾ ਡੀਠੈ ਟੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਨ
ਕਹਿ ਆਜਾਇ ॥ ਕਹੁਣੈ ਵਾਲੇ
ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸ
ਹਿ ਬਾਗਹਿ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਰਾਗੁ ਟੀਗੀ
ਗਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵ
ਰੁ ਚੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰਿ ਸੁਰਤੀ

ਸਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ ਨਾਨਕ
 ਸਚੁਸਵਾਰਣਤਾਰਾ॥੧॥੨॥ਆਸਾ
 ਮਹਲਾ੧ ਆਖਾਜੀਦਿਸਰੈਮਰਿ
 ਜਾਉ॥ਆਖਾਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾ
 ਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮੁਕੀਲਾਗੈਭੂਖਾਉਤੁ
 ਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਭੂਖਾ॥੧॥ਸੋ
 ਕਉਦਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾ
 ਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
 ਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆ
 ਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿ
 ਸਿਓਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੈ

ਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੇਕ
 ਉਰਾ ਮਨਾ ਮੁਪਰ ਗਾਸਿ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ
 ਮੁਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮ
 ਰੀਰ ਹਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜਨ
 ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
 ਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿ
 ਲੈ ਦ੍ਰਿਪਤਾ ਸਾਹਿ ਮਿਲਿ ਸਿੰਗਾਤਿ ਰੁਣ
 ਪਰ ਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗੀ ਨ ਜਮ
 ਪਾਸਿ॥ ਜੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਗਣਿ ਸਿੰਗਾਤਿ
 ਨ ਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਯੁ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਿਯੁ ਜੀ ਵਾ

੨੨

ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਰ
ਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਾਨਿਪਿਤਾ
ਕਬੂਤਬਾਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿ
ਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਦੇਠਾ
ਕੁਦਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਉ
ਡੇਉਡਿਅਵੈਸੋਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚ
ਰੇਛਾਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਛਾਵੈਕ
ਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਹਿ
ਆ॥੩॥ਸਾਭਿਨਿਧਾਨੁਦਸਅਸਟ
ਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਯਧਰਿਆ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਬਯਾਬਯਿਸਦਬਯਿਜਾ

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a title or chapter heading, located at the top of the page.

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a title or chapter heading, located to the right of the illustrations.

ਜੀਤਾਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਸਤੁਘਟਘਟਅੰਤਰਿ
 ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁ
 ਮਾਣਾਇਕਦਾਤੇਇਕਭੇਖਾਰੀਜੀਸ
 ਭਤੇਰੋਚੋਜਾਵਿਡਾਣਾ ॥੨॥ ਆਪੇਦਾਤਾ
 ਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧਾਬਿਨੁਅਵ
 ਰੁਨਜਾਣਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੋਅੰਰੁਬੇ
 ਅੰਤੁਜੀਤਿਰੋਕਿਆਰੁਣਅਥਿਵਖ
 ਣਾਜੇਸ੍ਵੇਤਿਜੇਸ੍ਵੇਤਿਤੁਧਜੀਜਨੁਨ
 ਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥ ਹਰਿਧਿਆ
 ਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਤੇਜ
 ਨਚੁਗਮਾਹਿਸੁਖਵਾਸੀ ॥੫॥ ਸੇਸੁਕੁਤੇਸੇ

ਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ
 ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀਉ
 ਪੁਤਾ ਪਾਹਿ ਜਪਾਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇ
 ਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮਰਿ
 ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰ
 ਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇਰਗਤ ਸੇਰਗਤ ਭਯੋ ਜ
 ਨਨਾਨ ਕਜੀ ਜੋਭਾ ਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭ
 ਗਵੰਤਾ ॥ १ ॥ ਭੂਆ ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰ
 ਪੁਰਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁਨ
 ਕੋਈ ॥ ਭੂਭੁਭੁਭੁਭੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁ
 ਏਕੋ ਜੀ ਭੂਨਿ ਹਚ ਭੁਕਰਤਾ ਸੇਈ ਭੂ

ਣਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆਤੁਧੁਅ
 ਪਿਵਿਛੋਛਾਛਿਆਆਪਿਮਿਣਾਇਆ॥
 ੧॥ਤੂਦਰੀਆਉਸਭਤੁਧੁਹੀਮਾਹਿ॥
 ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅ
 ਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਯੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿ
 ਣਿਵਿਛੋਛਾਛਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਯੁ॥੨॥
 ਜਿਸਨੇਤੂਜਾਣਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾ
 ਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾ
 ਣੈ॥ਜਿਨਿਹਾਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
 ਇਆ॥੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀ

ਮੁਗਧਾਜਨਮੁਗਾਇਆਪਣਵਤਿਨ
 ਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਭੂਨਾਹੀਵੀ
 ਸਾਰਿਆ॥੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਭਈਪਗਾਪਤਿਮਾਨੁਕਦੇਹੁਰੀਆ॥
 ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਾਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀ
 ਆਮਵਰਕਾਜਤੇਰੈਕਿਰੈਨਕਾਮ
 ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸਿਰਗਾਤਿਭਜੁਕੇਵਲਾਨਾਮ
 ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਭੁਭਵਜਲਾਤਰ
 ਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬਿਥਾਜਾਤਰੰਗਮਾਇ
 ਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪੁਸੀਜਮੁ
 ਧਰਮਕਮਾਇਆਸੇਵਾਸਾਧਨ

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅਭੈ ਸ
 ਮਾਣੀ ਅਨਿਦੇਖੈ ਗਾਵੇ ਵਣਤਰੁ
 ॥ ਤੇਰੇ ਵਨੈ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਿਸੁ
 ਤੇਕ ਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ੨॥ ਸੀਬ ਤਿਸ
 ਹਾਇ ਖਿਆਸਿ ਲਿਕਾਰਿ ਪਾਵੁ
 ਤੇਲੁ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸ ਕੀ
 ਆਜਿ ਉਤੈ ਵਸਾਹਿ ਬੁਝਿ ਉਮੈ
 ॥ ੩॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਏਤੈ ਪਾਹੁ ਚਾਸ
 ਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੈ ਨਿ॥ ਸਦ ਨਹਾਰ
 ਸਿਮਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੈ
 ਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮ ਹਣਾ

ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਫੂਲਿ
 ਤਜੇ ਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਤੇਇ ॥ ਭ
 ਵਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ
 ਸਬਦ ਵਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਨਹਿ ਤੋਰਿ
 ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾਏ ਕੋਤਹੀ ॥
 ਸਹਸ ਪਦਾ ਬਿਮਲਾਨ ਨਾਏ ਕਪਦਰੀ
 ਧਾਬਿਨੁ ਸਹਸਤ ਵਰੰਧਾਇ ਵਚਲਤ
 ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਤੋਸੈ
 ਇਹਾਤਿ ਸਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨ
 ਨੁਹੰਇ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ

ਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਧਣਿਆਤਿਨਅੰਤ
 ਰਿਹਓਮੈਕੰਡਾਹੋ॥ ਜਿਉਜਿਉਚਯਾਤ
 ਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਯੁਸਹਰਿ
 ਸਿਰਿਭੰਡਾਹੋ॥ ੨॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰ
 ਡਾਹੋ॥ ਆਖਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰ
 ਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੋ॥ ੩॥
 ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਹਰ
 ਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਅਧਾਰੁਟੇਕਰੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾ
 ਹੋ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਾਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹ

ਰਨਹੋਇਗੋਛੇਛਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁ
 ਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਰੇ॥ਨਾਨ
 ਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਸੈਕਉਕਾਰਿਸੈ
 ਤਨਕੀਪੁਰੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥

ਰਾਮਕਣੀਮਹਣਾ॥੧॥ਦਖਣੀਓਅੰਕ
 ਰ॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਓਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਾਤਿ॥ਓਅੰਕਾ
 ਰੁਕੀਆਜਿਨਿਚਿਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰਿਸੈ
 ਯਜੁਗਭਏ॥ਓਅੰਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮ
 ਏ॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਬਾਦਿਉਪਰੇ॥ਓਅੰ

ਠਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੁਲਿ ਪੜੈ ਮੁ
 ਖਿ ਮਸਤਾ ਕਿ ਕੰਚਨ ਭਟੇ ਮਨੁ ਰਾ ॥ ਧਨੁ
 ਧਰਣੀ ਧਰਾ ਆਪਿ ਅਜੇ ਨੀ ਤੇ ਲਿਖੇ ਲਿ
 ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜ
 ਦੈ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਫਿ ਆਨੁ ਗਵਾਇ
 ਆਦੁ ਜਾਭਾਇ ਆਗਰ ਬਿਗਲੇ ਬਿਖੁ
 ਖਾਇ ਆ ॥ ਰਤੁ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ
 ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਐ ਗਾਇ ਰੀ ਭੀ ਰੁਗਵਾਇ
 ਆਗਰ ਸਚੁ ਕਹਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥
 ਹਿ ਆਮਾਨਿਤ ਨਿਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇ ਆ ॥ ਆ
 ਪੇਰਤੁ ਰਮੁ ਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਤਗਾਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈਆਵਣੁਜਾਣੁਗੁ
 ਈ॥੬॥ਇਕੁਅਚਾਰੁਰੰਗੁਇਕੁਗੁਪੁ
 ਪਉਣਮਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੁਪੁਇਕੁ
 ਰੁਦਰੁਰਵੈਤਿਹੁਲੋਇਕੁਬੁਝੈਸੁ
 ਝੈਪਾਤਿਹੋਇਗਾਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਲੇਸ
 ਮਸਾਰਿਹੋਗੁਰੁਮੁਖਿਏਕੁਦਿਰਲਾ
 ਕੇਲਾਹੋਗਾਜਿਸਨੇਦੋਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁ
 ਖੁਪਾਏਗੁਰੁਦੁਆਰੈਆਖਿਸੁਣਾਏ
 ॥੭॥ਊਰਮਧੁਰਮਜੇਤਿਓਜਾਣਾਤੀ
 ਨਿਭਵਣਮਹਿਗੁਰਗੋਪਾਣਾਊਰਮ
 ਦਿਆਅਸਰੁਪੁਦਿਖਾਵੈਕਾਰਿਕਿਰ

ਮਹਿਲੁ ਏ ਮਨੁ ਆਮਾਗਿ ਰਾਤਿ ਦਿਨ
 ਤਿਰਹੈ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਯੁਗਚ
 ਰੇ ਜਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੇਤਿ ਸਹੀਜੇ
 ਹਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਾ ਸਿਦੇਹਾ
 ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇਆ ਅੰਤਰਿ
 ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਏਵ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇਸੁ
 ਨਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨ ਹੀ ਸਿਸਾ
 ਰੈ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਗ ਨਹੀ ਰਹਣੁ ਆਇ
 ਜਾਇ ਯੁਗਚਾਰੈ ॥ ਰਹਣੁ ਕਹਣੁ ਤੇਰ
 ਤੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿਕਰ ਓਥਿ ਨੀਤੀ ॥
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰੋਧੁ ਰੁਰੁਦੈ

ਰੁਗਾਇਆ ਠਗਾਇਠ ਗਿਗਾਣਾ ਹਨ ਮੁ
 ਪੁੰਜੀ ਦੇ ਸਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਪਾਤਿ
 ਸਾਚਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ॥੧੩॥ ਆਇਵਿ
 ਗੁਤਾ ਜਗੁ ਜਗੁ ਪ੍ਰਥਾ ਆਈ ਨ ਮੇਟ
 ਏਕੈ ਸਮਰਥੁ ਆਖਿ ਸੈਲਾਨੀ ਚਪ
 ਰਿਤੋਇਆ ਆਖਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿ
 ਸੁਦੋਇਆ ਆਖਿ ਰੋਇਤਾ ਮੁਗਧੁ
 ਸਿਆਨਾ ਰੁਗਾਤਿ ਬਿਧੁ ਨਾ ਜਗੁ
 ਬਊਰਾ ਚੁਪਾ ਸਰਮਾਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੈ
 ਸੋਇਆ ਜਿਸਨੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ
 ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥੧੪॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ

॥ ਵੇਣੂ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਰਬਾਇ ॥ ਲਾਹ
 ਮਿਲੈ ਜਾਵੇ ਇਥੁ ਝਾਇ ॥ ਵਣੁ ਭੁ
 ਵਪਾਰੁ ਵਣੁ ਜੈ ਵਪਾਰੀ ॥ ਵੇਣੂ
 ਨਾਵੈ ਕੈ ਸੀਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਣ
 ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣ
 ਮਾਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥
 ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੇ ਸਾਹੀ ॥
 ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅ
 ਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਟੀਪਾ
 ਾਇ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾਣਾਏ ਮਿਲ
 ਾਇ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤਾ ॥

ਮਨਸਾਤਿਗੁਰਦੀਆ ਖਰਾਖਰਾਅਖੈ
 ਸਭੁਕੋਇ। ਖਰਾਰਤਨਤੁਗਚਰੋਤੋ
 ਇ। ਖਾਤਪੀਤੁਮੰਤੁਮੁਏਨਹੀਜਾਨਿਅ
 ਆਖਿਨਮਹਿਮੁਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿ
 ਆ। ਅਸਾਬਿਰਚੀਤੁਮਰਨਿਮਨੁਮ
 ਨਿਆ। ਰਤੁਗਕਿਰਪਭੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿ
 ਆ। ੧੯। ਗਗਨਗੰਭੀਰਗਗਨੰਤ
 ਰਿਵਾਸੁ। ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿ
 ਵਾਸੁ। ਗਾਇਆਨਜਾਵੈਆਇਨਜ
 ਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰੋਤੈ। ਦਿਵਲਾ
 ਇ। ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥਾਅੰਜਨੀ

ਸਾਤਿ ਰੁਰੂਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਰੁ
ਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤੇ ਲਿਖੈ ਤੇ ਲਾਵੈ ਤੇ ਲੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੈ ਗੁਪਤ
ਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੀਕੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁ ਅਮਿਤੁ ਤੈਸਾ ਗੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀ
ਤੁ ਨ ਰਹੈ ਠੀਠਾਇ ॥ ਚੰਗੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰ
ਗੁਰੀ ਖਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਓਧਾ

ਕਾਝਾ ਕਾਂਇਆ ਛੀਜੇ ਭਈ ਸਿਬਾ
 ਝਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਪੈ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋ
 ਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰ ਕੀਇ
 ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਾ ਜ
 ਸੁ ਜਾਚ ਉਦੈ ਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ਜਾਗ
 ਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ਜਾ ਤੁ ਮੇ
 ਝਾਹਿ ਤਾ ਤੁ ਝਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ਜੇ ਜੇ ਕ
 ਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿ
 ਝੀ ਐਬੀ ਸਾਇਕੀਸਾ ॥ ੩੫ ॥ ਝਖ ਬ
 ਲਾਨੁ ਕਿਆ ਜਗਾ ਸਿਉ ਵਾਦਾ ਤੁਰਿ
 ਮੈਰੇ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦਾ ॥ ਜਨਮਿ ਖੁਏ ਨ

ਰਣੀਕਾਏਧਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿ
 ਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੧॥ ਟੂਟੈਨੇਤਾਕਿ
 ਬੋਲਾਤਿਸਹੀ॥ ਟੂਟੈਬਾਂਹਦੁਤੂਰਿ
 ਸਗਹੀਗਹੀ॥ ਟੂਟਿਪਗੀਤਿਗਈ
 ਬੁਰਿਬੋਲਿ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਪਰਹਰਿਛਡੀ
 ਢੋਲਿ॥ ਟੂਟੈਗੀਠਿਪੜੈਵੀਚਾਗਾਗੁ
 ਰਸਬਦੀਪਾਰਿਕਾਰਜੁਸਾਗਿ॥ ਯਾਹ
 ਸਾਚੁਨਾਅਵੈਤੇਟਾ॥ ਤਿਭਵਣਠਾਭੁ
 ਰਪ੍ਰੀਤਮੁਮੈਟਾ॥ ੨੨॥ ਠਾਕਹੁਮਨੁਆ
 ਰਾਖਹੁਠਾਇ॥ ਠਾਕੁਕਿਮੁਈਅਵਰੁ
 ਠਿਪਛੁਤਾਇ॥ ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈ

ਬਦੇਖਾਨੀਦੁਗਾਤਿਖਾਨਿਵਾਹੀਸ
 ਬਦੁਮੰਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰਪੁਰਿ॥
 ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਭਕੋਇਜੇਭਾਵੈ
 ਤੇਦੇਇਾਗੁਰੁਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖ
 ਨਿਵਾਰੈਸੋਇ॥੩੦॥ਛੰਦੋਲਤਦੁੰਦੁ
 ਤਤਉਛਿਰੀਛਹਿਛਹਿਪਵਨਿਕਰ
 ਗਾਭਾਰੇਛਤਤੇਛਹਿਪਏਤਉਛੇ
 ਨਿਕਸੇਪਾਗਿਅਮਰਾਮਜਾਚੀਹਰਿ
 ਮਿਥੈਤਿਨਕੈਤਉਬਾਇਜਾਊਤਿ
 ਕੀਧੂਛਿਅਪੁਣੀਐਸੰਗਤਿਮੋਇ
 ਮਿਲਾਊਮਨੁਦੀਅਗੁਰਿਆਪਣੇ

ਨਤੁਸਾਚ ਸੋਇਆ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿ ਹੀ
 ਨਹੈ ਰਤੁਗ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ਭੂਟੀ
 ਤੰਤੁਰ ਬਾਬਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੈਗਾ॥
 ਵਿਨੁ ਭੀਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੇਜੈ
 ਗਾ॥ ੩੩॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਂਇਆ ਪੀਖਿ ਮ
 ਨੁਤਰ ਵਰਿ ਪੀਖੀ ਪੀਚਾ ਤਤੁ ਚੁਗਾਹਿ
 ਮਿਲਿਐ ਕਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਛਾਸ ਨ ਰੰਚਾ॥
 ਉਡਹਿ ਤਬੇ ਗੁਣੇ ਬੇਗੁਣੇ ਤਾ ਕਹਿ ਚੋ
 ਗਾਪਣੀ ਪਾਪ ਖਤੁ ਟੇਛਾ ਹੀ ਪੜੀ ਅਵ
 ਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਂਚੇ ਕਿਉ
 ਛੂਟੀ ਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ॥ ਅ

५१
 ७
 ਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿਗਮਨਮੰਗਿਆਰ
 ਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅੰਗਮਅਪਾਰੁ॥੩੪॥
 ਦਇਆਦਨੁਦਇਆਯੁਤੁਕਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖਣਹਾਰੁ॥ਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇ
 ਲਿਯੋਹਿਖਿਨਮਹਿਚਹਿਉਸਾਰਿ॥
 ਦਾਨਤੁੰਬੀਨਤੁਹੀਦਾਨਕੈਸਿਰਿਦਨੁ
 ॥ਦਾਯਾਦਰੀਜਨੁਦੁਖਦਯਾਨੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁ॥੩੫॥ਧਨਿਗਇ
 ਐਬਹਿਤੁਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵ
 ਦਾਧਨੁਵਿਰਣੀਸਚੁਸੀਚਿਆਨਿਰ
 ਮਣੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥ਧਨੁਗਇਆਤਾ

ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾਤਿ ਸੁਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਆਵਿ
 ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੰਤਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅ
 ਭਿਆਨੁ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾਤ
 ਬਨਹੀ ਨ ਪਾਗੁ ਨਾਸਾ ਜਨ ਮੇਰੰ ਗੁਣੇ ਕਿ
 ਸੁਪਾਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਪਿਉ ਪਿ
 ਉਯੋ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾ ਨਹਾਗਾ ਜਿਨਿ
 ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਾ ਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅ
 ਪਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕੋ ਉਪ
 ਆਗਾ ਪਾਪਿ ਲਾਵੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਗਾ ਪ
 ਰਹਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁ
 ਸੰਗਾ ਵਿਛੋੜੀ ਸੀਤਾ ਪੁਨਰ ਕਿ ਪੜੰਤ

ਰਿਜਾਇਆ ਇਕਰੀਗਰ ਚੈਰੈ ਹੋਇ ਇਵ
 ਯਾਇਆ ਇਵ ਛੁਟੈ ਛਿਰਿ ਛਾਸਨ ਪਾਇ
 ੩੯। ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ
 ਬੇਰਾਇਆ ਬੀਰ ਚਲੇ ਪਾਰਿ ਆਪਣੇ
 ਬਹੁਇ ਬਿਗੁਨਿ ਜਾਇਆ ਬਾਬ
 ਯਾਕੈ ਪਾਰਿ ਬੇਟ ਫੀ ਬਾਈ ਬਾਏ ਨੇਨਿ
 ੪੦। ਜੇਕੋ ਫਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮੁ ਨੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ। ਬਿਰਲੇ ਗਿਆਨੀ ਬੁ
 ਝੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਆਇਆ
 ਕੁਰਹਾ ਬਿਵਰਾਈ ਆਜੈ ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇ
 ੪੧। ਬਾਣੀ ਬਿਰਲੇ ਬੀ ਚਾਰ ਸੀ ਜੇਕੋ ਕੁ

ਈਐਐਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਅ
 ਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆ
 ਪੋਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐਐਐ
 ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਾਰਿਮੁਏਮਾਇਆ
 ਕਿਸੈਨਸਾਬਿਐਸੁਚਲੈਓਠਰੁਮਣੇ
 ਮਾਇਆਭੂਲੀਆਬਿਐਮਨਭੂਠਜਮੁ
 ਜੇਤਿਆਅਵਗੁਣਚਲੈਨਾਲਿਐਮ
 ਨਮਹਿਮਨੁਓਏਮੈਰੇਜੇਗੁਣਤੇਵਹਿ
 ਨਾਲਿਐਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿਮੁਏਵਿਨੁਵੈ
 ਦੁਖੁਗਾਲਿਐਗਾਫਮੰਦਰਮਤਲਾਕਰ
 ਜਿਓਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁਨਾਨਕਸਚੇਨ

ੴ ਸਾਰਾ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੰਗੁ ॥
 ਕੀਰਤਾ ਵਾਰੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੀਰਤੀ ਬੀ
 ਧੀਰਾ ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀ ਹੋਵਣਾ ਸਰਬੁ ॥
 ਰਾਮ ਸਗਾਹਾ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗੁਣ ਝੂਰਿ
 ਖੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ॥
 ਗੁਣੀ ਆਗੁਣ ਲੇਖੁ ਮਿਥੈ ਕਿਉ ਤਿ
 ਨ ਮਿਲੈ ਉਪਾਗਾਗਿ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ
 ਬੀਰਤਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਗਾਗਿ ਅ
 ਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨ
 ਈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿ
 ਚਰਮ ਬਾਢੈ ਨ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪੫ ॥

੪

ਸਮਾਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ
 ॥੪੫॥ ਬੀਜਤਿ ਸੁ ਤੈ ਕੋ ਨ ਤੀਬ
 ਹੈ ਦੁਲੀਦਾ ਪਾਇ ॥ ਨਰ ਕਾਨਿ
 ਵਰੁ ਨਰੁ ਨਰੁ ਸਾਚਤਿ ਸਾਚੈ
 ਨਾਉ ॥ ਵਣੁ ਤਿਨੁ ਦੁ ਦੁ ਤਾਹਿਰਿ
 ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਰਤਿ ਬੀਚਾਰੁ
 ਲਾਲਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਸ
 ਤਿਗੁ ਰਹਾ ਬਿਭੰਡਾਰੁ ॥ ਉਤਮ
 ਹੈ ਵਾਪੁ ਭੂਮਿ ਲੇਇ ਕਮਾਨਿਏ
 ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ
 ਮਿਲੈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥

ਗਤਿਸੁਸਾਬਾਸੁਰੂਰੂਬਾਣੀ
 ਹਰਿਪਾਇਆਂਗੁਰਸਬਦੀਬੀ
 ਚਾਰੀਆਪੁਗਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿ
 ਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰੀ॥
 ੪॥ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੇਚੀਐਧਨ
 ਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁਸਾਹਸਦਾ
 ਏਸੀਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਨੋਇਖੁਅ
 ਰੁਸਾਚਿਆਗੀਸਚੁਸੀਚਿਆ
 ਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁਆਹਰਿਨਿਰ
 ਮਾਇਲੁਉਜਲੋਪਾਤਿਸਾਚੀਸ
 ਚੁਬੈਲੁਆਸਾਜਣੁਮੀਤਸੁਜਾਣ

ਆਪੇਵਸਾਹਿਸਰੀਗਿਮਨਿਤਨਿਮੁ
 ਖਿਜਾਪੈਸਦਗੁੰਣਅੰਤਹਿਮਨਿਧੀ
 ਗਾਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉ
 ਵਸੁਵਿਕਾਰਾਜੀਤਉਪਾਇਵਿਚਿ
 ਪਾਇਆਨੁਕਰਤਾਅਯਗੁਆਪਾ
 ਰੂਪਾਸਿਸਟੇਭਉਨਜਾਣੈਕੋਇ॥
 ਸਿਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਤੋਇ॥ਸੰ
 ਪੈਕਉਈਸਰੁਪਿਆਈਐ॥ਸੰਪੈਪੁ
 ਰਬਿਐਖੇਕੀਪਾਈਐ॥ਸੰਪੈਕਗਣਿ
 ਚਾਕਰਚੋਗ॥ਸੰਪੈਸਾਬਿਨਚਾਈਉ
 ਗਾਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦਰਗਾਹਿਮਾਨੁ

੮

ਜਪੀਐਹਰਿਗਧਿਆਈਐਹਰਿਕਲ
 ਮੁਅਧਾਰੁ॥੫੧॥ਏਖੁਨਮਿਟਈਹੇ
 ਸਖੀਜੋਇਖਿਆਕਰਤਾਰਿਗਾਅ
 ਪੇਕਾਰਨੁਜਿਨਿਕੀਅਕਰਿਕਿਰਪ
 ਪਗੁਧਾਰਿਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈ
 ਆਬੁਝੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿਗਾਇਖ
 ਆਹਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿ
 ਉਸਾਰਿਗਾਨਦਾਰਿਤੇਹੀਸੁਖਪਾਇਅ
 ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਅਨਮੁਖ
 ਭੂਏਪਾਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾ
 ਰਿਗਾਜਿਪੁਰਖੁਨਦਾਰਿਨਾਅਵਈਤਿ

ਨਾਮ ਸੰਗਰਹੁ ਣਾਹਾ ਜਗਮਾਹਿ ਏ
 ਇਹਾ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਪੜੀ
 ਐਸਾ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਗਾਨਾ ਨ ਕਸੈ ਪ
 ਰਿਅੰ ਸੇ ਪੀਡਿ ਤੁਬੀ ਨਾ ਜੇ ਸੁਗ
 ਮਨਾ ਮੁਗਾਇ ਹਾਰੁ ॥ ਪੜੀ ॥ ਛਾ ॥
 ਛਾ ਛਾ ਛਾ ਛਾ ਛਾ ॥ ਛਾ ॥ ਛਾ ॥

੧੪ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਾਮਕਣੀ ਮਨ ਣਾ ॥ ਸਿਧ ਗੋਸਾਇ
 ॥ ਸਿਧ ਸਰਾਕਾਰਿਆ ਸਾਇ ਬੈਠੇ
 ਸੇਤ ਸਭਾ ਜੈ ਕਾਰੋ ਗਾਤਿ ਸੁਆਗੈ

ਇਜਾਉ। ਕਰ ਬੈਸੁ ਕਰ ਰਹੀ
 ਮੈ ਬਾਏ ਕਰ ਅਵਤੁ ਕਰ ਜਾਏ
 ਨਾਨਕੁ ਬੈਏ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿ
 ਆਤਮਾ ਗਾਗਾਉ। ਨਾਘਾਟਿ ਘ
 ਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀ ਮੈ ਚ
 ਯਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ। ਸਹਜੇ
 ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ
 ਸਦਾ ਰਜਾਏ। ਆਸਾਣਿ ਬੈਸ
 ਟਿ ਬਿਰਨਾ ਗਾਇ ਨੁ ਮੈ ਸੀ ਗੁਰ
 ਮਾਤਿ ਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆ
 ਪੁਪਛਾਏ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ।

॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾ
 ਨ ਕੁਤਾ ਕਾ ਦਾਜੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ
 ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੁਛੁ ਉਸਾਚੁ ਬੀ
 ਚਾਰੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿ
 ਉਪਾਈ ਐ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਆਇ ਹੁਮਨੁ
 ਚਲਾਤ ਉਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੇ ਨਾਨਕਨ
 ਮੁਆਧਾਰੇ ਆਪੇ ਮੋਇਆ ਮਿਠਾਏ ਕਰ
 ਤਾਣਾ ਗੈ ਸਾਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੬ ॥ ਹਾਟੀ
 ਬਾਟੀ ਰਹਾਤਿ ਨਿਰਘੋਰੁ ਖਿਬਰ ਖਿ
 ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੁਝੁ ਅਹਾਰੇ ਖਾਏ
 ਐ ਅਉਧੁ ਬੈਲੇ ਗਿਆਨੇ ॥ ਠੀਰ ਬਿ

ਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਾਇਕਪੀਥਾਇ
 ਨਿਬਾਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁ
 ਤਿਚੇਟਨਖਾਈਐਨਾਨਕੁਬੇਲੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਾਤਾਇਵਪਾਈ
 ਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁ
 ਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ਕਾਮੁ
 ਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤੰਕਾਰਿਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ਅੰਬਾਝੇਣੀਭ
 ਰਿਪੁਰਿਗਹਿਅਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹ
 ਰੀ॥ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰ
 ਖੈਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥੧੦॥ਉਧਉ

ਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਾਰਿਬਾਧਾਸਰਪ
 ਨਖਾਧਾਕਿਉਕਾਰਿਖੋਇਆਕਿਉ
 ਕਾਰਿਣਾਧਾਕਿਉਕਾਰਿਨਿਰਮਲੁ
 ਕਿਉਕਾਰਿਅੰਧਿਆਗਾਇਤੁਤਤੁਬੀ
 ਚਾਰੈਸੁਗੁਰੁਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿ
 ਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾਮਨਮੁਖਿਖੋਇ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਣਾਧਾਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈ
 ਅੰਧੇਰਾਜਾਇਨਾਨਕਹਉਮੈਮੋਟਿਸ
 ਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੈ
 ਧੁਾਉਡੈਨਹਿਸਾਪਡੈਨਕੰਧੁਸਹਜ
 ਗੁਣਾਪਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾਨਾਨਕਸਾ

ਸਾਖਾਈਗਾਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਪਾਈਗਾਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸ
 ਗੁਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥
 ਪਾਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾ
 ਇਆਮਨਹਤਿਗਾਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾ
 ਇਆਮਨਸਾਅਸਾਸਬਦਿਜ
 ਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਪਾਈਗੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਰੁ॥
 ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣੁਹਾਰੁ॥੨੦॥ਅ
 ਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕਬੀਅਏ
 ਉਨਕਤਾਪਾਰਿਵਾਸੈਗਾਗੀਅਨਕੀ

ਗੁਗਤਿਯੁਨਤਮਾਈਗਕਿਉਤਤੈਅਵੈ
 ਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਾਅਰੈ॥
 ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾ
 ਨਕਬੀਚਾਰੈਗੁਰਮੈਆਵੈਗੁਰਮੈ
 ਜਾਵੈਗੁਰਮੈਰਹੈਸਮਾਈਪੁਰੇਗੁ
 ਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬ
 ਦੇਪਾਈ॥੨੨॥ਆਦਿਕਉਬਿਸਮ
 ਦੁਬੀਚਾਰੁਕਬੀਅਏਸੁਨਨਿਰੰਤ
 ਰਿਵਾਸੁਲੀਆਮਕਣਪਤਮੁ
 ਦ੍ਰਗੁਗਗਿਅਨੁਬੀਚਾਰੀਅਏਪ
 ਟਿਪਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆਗੁ

ਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਾਦਿਸਮਾਇ
 ਲੀਆਇਕੇਕਉਸਚਏਕਾਜਾਏ
 ਹਉਮੈਦੁਜਾਦੁਰਿਕੀਆਸੋਜੋਗੀ
 ਗੁਰਸਬਦਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁਖੀਆਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸ
 ਭੁਕਿਛੁਸੁਏਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦ
 ਇਆਨਾਨਕਤਾਕੋਮਿਲੈਵਡਿ
 ਆਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ
 ॥੨੪॥ਸਾਚੈਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਏ
 ਸਾਚੇਸੁਚਏਕਮਾਇਆਸੁਠੈਅ
 ਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈਆਵ

ਨਚੀਨੈਣਾਵੈਕੁਬਾਣਿ॥ਨਾਨਕਸਾ
 ਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ॥੨੬॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬਾਣੀਅਪਹੁਘੜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਵੈਤਪਗਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਗਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੨੭॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਟਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰ

ਰਪੈਰੰਗੁਣਾਇਸਾਚਰਤਨੁਪਾਤਿ
 ਸਿਉਪਾਰਿਜਾਇਸਾਚਸਬਦਬਿ
 ਨਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨ
 ਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੩੦॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਸਟਾਸਿਧੀਸਭਿਬੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਚਸੁਧੀ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਰਾਅਪਸਗਬਿਧਿਜਾਣੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਗਵਿਗਤਿਨਗਵਿਗਤਿਪ
 ਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥
 ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ
 ੩੧॥ਨਾਮੇਗਤੇਹਉਮੈਜਾਇਨਾਮਿਰ

ਸਮਾਇਆ ਬਾਹਰਿ ਮਹਿ ਜੋ ਗੀਰੁ ਮ
 ਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਗਿ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸੰਬਾਦਿ ਜੋ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ
 ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਆਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ
 ਦੂਜੈ ਘਾਟੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ
 ਸਚੁ ਗੁਣ ਆਉਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਘਾਟੈ ਇਵ ਘਾਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁ

ਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣ
 ਤਮਿ ਟਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਮੁਪਛਾਤਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗ੍ਰ
 ਮੈ ਆਵੈ॥ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪਾ
 ਨਪਵਈ॥ ਥਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁ
 ਆਮਾਤਿ॥ ਡੇਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਤਿਪਤਿ॥ ਨਹੀ॥ ਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰਬਿਸੀ॥ ਅਰੁ॥ ਡੇਲੈ॥ ਮਾਰਿ॥ ਵਾਟ
 ॥ ਨਾਨਕ॥ ਗੁਰ॥ ਬਿਨੁ॥ ਪਾਟੇ॥ ਪਾਟਾ॥
 ੩੮॥ ਜਿ॥ ਸੁ॥ ਗੁਰ॥ ਮਿ॥ ਏ॥ ਤਿ॥ ਸੁ॥ ਪ

ਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਭਿਧਾਰੇ॥੪੮॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਆਣੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਣਾਹੈ ਸਹਾਜਿ ਧਿਆਨੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਸਿਭਤ ਸਮਾ
 ਇਆਨਾ ਕਰਮੁਖਿ ਬੀਧੁ ਨ ਪਾ
 ਇ॥੪੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜ
 ਨ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ
 ਜਾਣਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁ
 ਣਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸ

ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥਕਥਾਏ ਰਹਤੁ
 ਨਿਰਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁ
 ਰਗੀ ॥ ਧਾਣਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿ ਤੁਕ
 ਥਾਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਅ
 ਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈ ਠਕੇ ਦੰਤ
 ਕਿਉ ਖਾਈ ॥ ਮੈ ਸਾਰਾ ॥ ਜਿ ਤੁਗਰਬੁ
 ਜਾਇ ॥ ਸੁਕਵਨੁ ॥ ਅਹਰਾ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ
 ਪਰੁ ॥ ਮੰਦਰਾ ॥ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾ ॥ ਨੁਕ
 ਵਨੁ ॥ ਗੁਯਾ ॥ ਜਿ ਤੁਰੈ ॥ ਅਵਾ ॥ ਨੁਕਾਇ
 ਤਉ ॥ ਤਾਕਿ ॥ ਸਕਉ ॥ ਜਾਇ ॥ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕ
 ਵਨ ॥ ਪਿਆ ॥ ਮਨੁ ॥ ਮਨ ॥ ਰਿਸ ॥ ਸਮਾਵੈ ॥

ਨਾਨਕ ਕਵਨ ਮੁਖਾਚਿ ਦੁਇ ਵੈਧ ਰੂਢ
 ਇਆਨਾ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੁਰਜਤ ਪੈਤ ਪਾ
 ਇਆਨਾ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਏ ਯੁਜੇ ਤਤਿ
 ਤਰੈ ਨਾਨਕ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਤਿ
 ਰੈ ਨਾਨਕ ਕਵਨੁ ਜੇ ਧੁਜੇ ਕਾਏ ਸਿਧਾ ਰੈ
 ਅਬੈ ਲੈ ਸਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ਗਾਇ।
 ਸਬ ਦੁਰਾਖਤ ਸਸਿ ਜੇ ਤਿਆ ਪਾਗਾ
 ਸਾਸਿ ਪਾਰਿ ਸੁਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਅ
 ਰਾਗਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਾਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
 ਰਾਗਾ ਅਪੋ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣੁ ਹਾਰਾਗੁ
 ਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਪ੍ਰਣ

੧੦

ਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਰੋ
 ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਰਾ ਤੇ ਹੋਈ
 ॥ ਅਨਹਤਿ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇਕੈ ਸੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈ ਸੋ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ
 ਮਗਨਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰਸੁ
 ਭਰਦੁ ਸਦੈ ਪੂਰੈ ॥ ਤਤੁ ਅਨਹਤਿ ਸੁੰਨ
 ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਗਾਚੇ ਦੇਖਿ
 ਜੂਰੇ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਾਚੁ ਗਹਿ ਆਭਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਯਾਏ ਸਚ ਸੋਇ ॥੫੩॥

ਕੁਬਾਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਗੁ॥
 ਸਾਤਿਗੁਰਭੇਟੈਮੇਖੰਦੁਆਗਾਤਤੁਨ
 ਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਜਾਇਜਾਇ॥ਦੁਰ
 ਮਾਤਿਵਿਛਾੜਿਚੇਟਾਖਾਇ॥ਮਾਨੈਤੁ
 ਕਮੁਸਭੇਗੁਣਾਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਦ
 ਰਗਦੁਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੫੬॥ਸਾਚੁਦਖ
 ਰੁਪਨੁਪਯੋਹੈਇ॥ਆਪਤਰੈਤਾਰੈ
 ਭੀਸੋਇ॥ਸਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਪਾਤਿਹੈ
 ਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਰੈਨਕੀਇ॥ਜ
 ਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿ॥ਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕ
 ਪਾਗਪਰੈਸਚਰਾਇ॥੫੭॥ਸੁਸਬਦ

ਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈਘਵਨਕਾਵਸਾ
 ਸੁਨਾਨਿਵਸਾਅਕਲਾਕਲਾਧਰ
 ਸੋਈਗਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਘਟ
 ਮਹਿਵਸੋਵਿਚਹੁਰੁਰਮੁਗਵਏ
 ਾਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਬਾ
 ਣੀਨਾਮੁਸੰਨਿਵਸਾਏਸਬਦਿ
 ਗੁਰੁਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਇਤਉਤ
 ਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀ
 ਛਾਇਆਮਾਇਆਨਨਕਸਬਦੁ
 ਪਛਾਣੈ॥ ਪਖਿਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਯਾਵ
 ਈਅਓਧੁਸੁਨਸਦੁਆਹਾਰਗੁ

ਕੀਕਵਨਕਮਾਈਗਾਬਿਨੁਸਬਦੈ
 ਰਸੁਨਾਆਵੈਅਭਿਧੁਤਉਮੈਪਿਆ
 ਸਨਜਾਈਗਾਸਬਦਿਰਤੇਅਮਿਰਸੁ
 ਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਅਪਾਈਕ
 ਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਾਬਿਰਹਤੀਐ
 ਕਿਤੁਭੇਜਨਾਤਿਪਤਾਮੈਗਨਾਨਕਦੁ
 ਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰੇ
 ਕਾਣਾਨਗਾਮੈ॥੬੧॥ਗੀਗਿਨਗਤਾ
 ਰਸੁਨਹੀਆਤਾਗਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈ
 ਜਾਇਬਇਤਾਤਾਗਿਬਿਦੁਨਗਾਖ
 ਅਸਬਦੁਨਗਾਖਿਆਪਵਨੁਨ

ਉਧੁਤਾਕਉਚੁਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾਨਾਨ
 ਰਿਕਰੇਤਾਸਾਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਨਿਜਿ
 ਪਾਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁਪਾਏਆ
 ਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਰੇਵੈ
 ਧਾਵਤੁਵਗਜਿਰਹਾਏਆਕਿਉਮੁ
 ਲੁਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਣੈਆਕਿਉਮੁ
 ਸਿਪਾਰਿਸੁਰਸਮਾਵੈਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੈਵੈਤਉਨਾਨਕਸ
 ਹਾਜਿਸਮਾਵੈ॥੬॥ਆਇਹੁਮਨੁਨਿ
 ਹਚਲੁਹਿਰੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੁਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈਆਨਾਉਪਵ

੧੬

ਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾਗੁਪਨਹੋਤੋਰ
ਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾਇਵ
ਲਾਈਗਰਕਤੁਬਿਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋ
ਤੀਮਿਤਿਕੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਗਵਰ
ਨੁਭੇਖੁਅਸਗੁਪਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿ
ਜਾਪਸਿਸਾਚਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੈਸਾਚਾ॥
੬੬॥ਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਅਭਿਧੁ
ਤਉਮਨੁਸੁਰੁਹੈਬੈਰਾਗੀਨਾਰਿ
ਕਮਲੁਅਸਬੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜ
ਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਗਾਗੀ

ਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈਸੁ। ਗਿਅ
ਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ। ਉਮੈ ਸਬਾਦਿ ਜ
ਲਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ। ਸਮਾਏ। ਨਾਮੇ
ਨਾਮਿ ਰਹੈ। ਬੈਰਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ
ਉਪਾਗੈ। ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾ ਵੈਜੈ। ਕੁ
ਕਦੇ ਨ ਤੋ ਵੈਦੇ। ਖਤੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚ
ਰੈ। ਵਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰੈ। ਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੋ। ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ। ਕੋ

१८
 ਠਾਠਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰ
 ਖਿਆਉਰਧਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀ
 ਤਾਜਮਕਾਯੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿਦਰਗਾਟਨਆਵੈਹਾਰਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਮਿਲਾਏਸੁਜਾਣੈ
 ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਾਦਿਪਛਾ
 ਠੈ॥੧੧॥ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁ
 ਹਿਤੂਅਉਧੁਬਿਭੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨ
 ਹੋਈ॥ਨਾਮੋਗਾਤੇਅਨਾਦਿਨਮਾਤੇ
 ਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸ
 ਭੁਪਗਾਟੁਤੇਵੈਨਾਮੈਸੋਝੀਪਾਈ

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਤਰਿ ਜ
ਪਿਓਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਲਿ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਤਮੁ
ਜਪਾਪੀ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਤਰਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰ
ਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨ
ਮ ਸਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਏ ਜੁਗਾ ਅ
ਪਹਿ ਕੀ ਆਕਰਾਇਆ ਆਪ
ਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ਨਾਨਕ ਏਕੋਰ
ਦਿਰਹਿ ਆਦੁ ਸਰਹਿ ਆਨਹਿ

ਸਿਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਯਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁ
 ਨਸਰਗਨਏਕਾਏਕਾਹਿਏਕ
 ਬਖਾਨਨਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁ
 ਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾਏਕਾਹਿਸੁ
 ਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ ਭੋਨਾਭੋਨਾ
 ਗੁਣਾਬਿਸਥਾਰੀ॥ ਨਿਰਗੁਨ
 ਤਸਰਗੁਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥ ਸਗ
 ਲਭਾਂਤਿਕਾਰਿਕਰਾਹਿਉਪਾਇ

ਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਪੀਸੀਸੇ
 ਭਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ
 ॥ ਪ੍ਰਗਟਪਤਾਪੁਤਾਹੁਕੇਜਾਪ
 ਤਾਸੀਸਾਧੁਇਹਪਹੁਚਨ
 ਹਾਗਾਨਾਨਕਤਾਕੇਸਦਬ
 ਇਹਾਗਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਧ
 ਨੁਪਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇ
 ਆਮੋਸਰਕੁਰਗਾਨਾਮਾਇ
 ਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹਤਜਾਤਸਰੁ
 ਧੂਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾ
 ਧੁਰਿਪੁਨੀਤਰੇਰੇਜਨੁਆ॥

ਕਿਸਾਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੋਇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਹਤੁ ਤਨੇ
ਫੁਲੇ ਗੁਨ ਹੋਇ

ਇਹ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ
ਕਿਸਾਨੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁ
ਫਾਕਿ ਆਨੁ ਨ ਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤ ਉਹ ॥
ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਤਿ ਸਾਸਤਿ ਕਾਰਿ ਭਾਤ
ਉਹਾਕਿ ਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗੀ ਆਵੈ
ਰੁਜਾ ਕੋ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਾਰਿ ਸ
ਭਤਾ ਕੋ ॥ ਆਨੀ ਤਤੁ ਰੁਰ ਮੁਖਿ
ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਸ ਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਅ
ਏਸਿ ਸਾਟਿ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਛੋਗਾਨ
ਨਕਰੁ ਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗਮ

ਕਿਸਾਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੋਇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਹਤੁ ਤਨੇ
ਫੁਲੇ ਗੁਨ ਹੋਇ

ਇਹ ੧੧ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ
 ਗੁਰਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਭਾਸੇ
 ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤੈ ਕੁਠ ਬਾਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਅ
 ਪਨ ਮੋਹ ਪਟੇ ਪਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏਸਾ ਜਨਕ
 ਫੁਕਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤੇ ਤਰ ਉਬਿਖ
 ਮਾਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਤਿ ਸੀ
 ਗਿਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਮ
 ਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭੇ ਕੁਆਰਿ ਤਕਮ ਵਨ ਚੁਭਾ
 ਸੁਭ ਕੀਨੇ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਭੇ ਆਪਿ ਪਸੁਆ
 ਪਨ ਹਉ ਉਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਤ
 ਕਮਾਤਿ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ

ਕਤਪੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊਕਮਾਤਿ
 ਾਹਉਹਊਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੈਭਾਰ
 ਅਠਾਗਾਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉ
 ਤਉਏਊਕਰਮਾਥਿਕਾਗਾਬਾਧੇਜਮਕੀ
 ਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਏਆਰੰਗਾਕ੍ਰਮ
 ਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਾਹਿਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਹੂਸੰ
 ਗਾਯੇਕੈਗਣਤਨਛੂਟੀਐਕਾਢੀਭੀ
 ਤਿਨਸੁਧਾਗਜੇਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾ
 ਤਿਹਰੁਮੁਖਿਨਿਰਮਲਾਬੁਧਿ॥੬॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਫੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਅ
 ਸਾਪੁਸੰਗੁ॥ ਜੇਰਤੇਰੰਗਾਏਕਕੈਨਾਨਕ

ਮਾਇਆਮਦਮਾਤੋਗਾਇਆਮਾਇਆਮ
 ਹਿਜਨਮਾਹਿਮਰਨਾਗਜਿਉਜਿਉਤੁਕ
 ਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨਾਕੋਉਉਨਨਕੋਉ
 ਪੁਰਾਕੋਉਸੁਘਾਰਿਨਕੋਉਮੁਰਾਗਜਿ
 ਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗਨਾਨ
 ਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਧਿਪਨਾ॥੧੧॥ਸ
 ਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਗੁਪਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰ
 ਭਗਹਿਰਗੀਭਰਿਅਥਾਹਾਦੁਸਰ
 ਨਾਹੀਅਵਰੁਕੇਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹੁ॥
 ੧॥ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਤਾਕੈਲਾਵੈਨਕੋ
 ਉਏਕਹਿਅਪਿਅਵਰਨਹਤੋਉ॥

ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੁਕੈਸਿਗੋ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗੋ॥ ਆਵਤਸੰਜ
 ਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਾਇਆਮ
 ਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਆਵਨਹਿ
 ਰਿਜੈਨਿਨਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਹਾਰਿਕੈ
 ਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਸਏਕੁ॥
 ਘਾਸੁਜਪਤਮਨਿਤੋਇਅਨੰਦਬਿਨ
 ਸੈਦੁਜਾਭਾਉ॥ ਦੁਖਦਰਦਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁ
 ਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਘਾਘਾਜਾਰਉਦੁਰਮਤਿਦੋਉ॥ ਤਿਸਹਿ
 ਤਿਆਗੀਸੁਖਸਹਜੇਸੇਉ॥ ਘਾਘਾਜਾ

ਅਛਾਡਿਚਾਇਓਸਰੂਕੋਇਆਕਾਕੋਮਾਤ
 ਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆਗਾਰਿਹਬਾਨਿਤਾਕਛੁ
 ਸੀਗਿਨਣੀਆਮਐਸੀਸੀਚਿਜੁਬਿਨਸ
 ਤਨਾਹੀਪਾਤਿਸੇਤੀਅਪਨੈਪਾਰਿਜਾਹੀ
 ਸਾਧਸੀਗਿਕਾਇਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ
 ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧੫॥
 ਸਏਕੁ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚ
 ਤੁਰਮੁਖਾਫਿਅੰਧਨਵੰਤਾਮਿਰਤਕ
 ਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜੀਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭ
 ਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਕੰਕਾਖਟੁਸਾਸ
 ਕਹੀਏਫਿਅਤਾਪੁਰਕਕੰਭਕਰੇਚਕ

ਨੈਹਾਰਨਭੂਲਾਨਹਾਰਾਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿ
 ਖਾਰੈਆਪੈਕਾਹੂਓਦਿਆਨਕ੍ਰਮਤਪ
 ਛੁਤਾਪੈਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ
 ॥ਜੇਜੇਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥
 ਸਟੈਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਾਬਿਲਾਛ
 ਤਰਹੇਵੂਟਿਨਜਾਤਿਭੰਡਾਰਾਹਰਿਹਰਿ
 ਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮ
 ਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨ
 ਹੀਤਿਸੁਸਿਅਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੇਦੇਨਾਸੇ
 ਦੇਕਹਿਓਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁ
 ਖਜਾਨਾਨਾਮੁਪਨਾਇਆਭਗਤਨਕੀਰ

ੴ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤਾ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸ
 ਵੇਹ ਕਾ ਬਿਲਾਮ ਨ ਕਰਿ ਤੇ ਮੀਤਾ ਨਹ
 ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋ ਬਨੈ ਨਹ ਬਿਗਧੀ ਕਛੁ
 ਬੰਧੁ ਓਹੁ ਬੇਗਾਨਹ ਬੁਝੀ ਐ ਜਉ ਅ
 ਈ ਪਰੈ ਜਮ ਓਹੁ ਆਗਿਆ ਨੀ ਧਿਆਨੀ
 ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ਆਛੁ
 ਡਿਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂਢਤ ਹਾਲ
 ਪਟਾਹਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ
 ਜਾਹੂ ਮਸੰਤ ਕਿਭਾਗਾਨਾ ਨ ਕਾਏ ਸ
 ਛਾਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਿ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ੧੬
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ

੬੧

ਵੀਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ਇਥਿਆ
 ਲੇਸਭਾਦਿਵਸਸਾਂਸਨਹਬਛਨਪ
 ਟਨਤਿਲੁਬਾਗਜੀਵਨਲੇਰਹਿ
 ਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਉਗਵਾਰ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥੨ ਕੰਕ ਕੁੰਕ ਸੈਕਾਯੁਤਿਹਜੇ
 ਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਅਨਿਕਜੋਨਿਜ
 ਨਮਾਹਿਮਗਹਿਅਤਮਰਾਮਨਚੀਨਾ
 ਡਿਆਨਾਧਿਆਨਤਾਤੁਕਉਆਏ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਾਦਿਵਾਏ
 ਭਣਤੀਭਣੀਨਹੀਕਉਛੁਟੈਕਾਚੀ
 ਗਾਗਰਿਸਰਪਰਛੁਟੈਸੋਜੀਵਤਾਜੀ

ਤਬਿਸਾਗੀਏਕਾਦਿਸਟੇਤਾਨਾਨਕਗਿ
 ਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤਾ॥੨੨॥ਸਥੇ
 ਕੁ॥੨॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਾਮਨਸੁਖੀਛੰਤ
 ਗੋਬਿੰਦਚੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
 ਪੁਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ
 ਛਛਾਛੋਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦ
 ਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾਛਾਹੋਤਤੇ
 ਰੇਸੀਛਾ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪੁਭਗ
 ਵੰਤਾ॥ਛਾਡੀਸਿਆਨਪਬਤੁਚਤੁਰ
 ਈ॥ਸੀਤਨਕੀਮਨਟੇਕਾਟਿਕਾਈ॥ਛ
 ਫੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਾਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨ

ਸੁਣਾਘੋਉਠਿਨਾਮੁਜਾਪਾਨਿਸਬਾਸ
 ਰਾਮਾਰਾਧਿਕਾਕੁਤੁਏਨਾਬਿਆਪਈ
 ਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ॥੧੫ਉੜੀ॥ ਸੁ
 ਭਾਤੁਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੇਰਾਮਨਾਮਾਸਿ
 ਉਕਾਰਿਬਿਉਹਾਰੇ॥ਸੁਰਤਸੁਰਤਸਾਕ
 ਤਮੁਆਜਾਕੈਰਿਦੈਤੁਰਾਉਬੀਆ॥
 ਸੁਰਹਿਕਸਮਣਾਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੀਤਸੀਗਿਸੁਨੁਆ॥ਸੁ
 ਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾ
 ਕਉਕ੍ਰਿਪਾਰੁਸਾਈ॥੨੫॥ਸਲੋਕੁ॥
 ਵਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਾਬਿਧਿਰਹੁ

ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਉਸਤਤ ਕ
 ਰਹੁ ਵਹੂ ਕੀ ਓਸੀ ਜੋਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਫਲੈ
 ਕੁਆ ॥ ਟੂਟੇ ਬੀਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ
 ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੁਨ ਬੀ
 ਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਪਿਰੀ ਬਿਦਗਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲਾ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ
 ਕੀ ਜਾਤੇ ਬਿਬਾਨ ਕੀਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁ
 ਖਿਹੀ ਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
 ਟਾਟਹਲਾ ਮਹਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਿਝੈ ਜ
 ਕਉ ਸਾਧਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ਤਿ
 ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਤੋਰਿ ਦਾਇਆ

ਮਾਕੈਕੁਸਲਾਨਕਤਹੁਪੁਏਯਾਠਾਇਖ
 ਰੀਸੀਤਾਹਿਸੀਗੀਬਸਿਆਆਮੀਮ੍ਰਤਨ
 ਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆਆਠਾਕੁਰਅ
 ਪੁਨੇਜੇਜਨੁਭਾਇਆਨਾਨਕਉਅ
 ਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੮॥ਸੋਲੇ
 ਕ੍ਰਾਡੈਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਾਬ
 ਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਾ॥ਡੈਲਾਨ
 ਭੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥਾ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਡਡਾਡੇਰਾਇਹੁ
 ਨਹੀਨਾਹਡੇਰਾਤਹਜਾਨੁ॥ਉਅਡੇਰ
 ਕਾਸਿਜਮੇਰੁਰਕੈਸਬਾਦਿਪਛਾਨ॥

ਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ। ਸੀਗਿ ਤੁਹਾਰੈ॥
ਰੂਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਛਿਰਾਹਿ॥
ਢੇਰੀ ਢਾਹੁ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਅਤਿ ਬੁ
ਧਿ ਬਿਕਰਾਣਾ। ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ
ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਣਾ॥ ਢੇ
ਰੀ ਜਾਮੈ ਜਾਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭੁ ਜੈ ਨਿਦੁ
ਖਪਾਇ। ਸੋਹ ਮਗਨ ਘਾਟ ਤਰੈ॥
ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਢਹਤ ਢਹਤ
ਤਾ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰ
ਨਾਇ। ਦੁਖ ਕੇ ਢਾਹੇ ਕਾਟਿ ਮਾਨ
ਕਢੰਗੀ ਏਸ ਮਾਇ॥ ੩॥ ਸਭੀ ਕੁ॥

॥ ਤੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾਇ ॥
 ਆਪਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮ
 ਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੈ
 ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਝੁ ਮਭਉ ਕਾਟੀ ਐ ਚੁਕੈ ਜ
 ਮਕੀ ਜੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾਤਾ ਸਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ
 ॥ ਛਾਪਾਵਹ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹ
 ਰੀ ਜਾਇ ॥ ਕਾਸਮਿ ਟੈ ਜਮ ਪੀਥ ਕੀਜ
 ਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮ
 ਤਿ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਾਨੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾ
 ਉ ॥ ਤਾਤੁ ਸੀਗਿ ਨਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋ ਬ

ਸਿਚਹੁਸੁਮੁਕਰਹੁਬਾਕਿਪਰਹੁਗਵ
ਗਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਅੰਤੇਅ
ਉਸਰਬਾਗਾਬਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦ
ਭਜਹੁਸੀਤਹੁਕੀਸਿਖਯੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਹੁਸਦਏਕਾਸਿਉਇਆਸਾਚ
ਅਸਨੇਹੁਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਸਭਾਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥਾਜਿਤਾਜਿਤ
ਯਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਯਾਗਹਿਨਾਨਕ
ਜੀਤਅਨਾਥਾ॥੩੩॥ਸਯੋਕੁ॥ ਦਾ
ਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਭਕਛੁਦੇਵ
ਨਹਾਰਾਸਾਸਿਸਾਸਿਮਰਤਰਹ

ਧਿਆਇਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾਧਾ ਵਤਤ ਉਮਿਟੈ ਸ੍ਰ
 ਤਸਾਗਿ ਤੋਇ ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰਤੋ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਤੁ ਆਪਿ ਤਉ ਤੋਇ ਮਨ ਤਿਪਰ
 ਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾਚ ਤਉ ਸਚ ਸਾਹ
 ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪੂਜੀ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਹ ॥
 ਧੀਰ ਜਨ ਸੁਸੈ ਭਾਤਿ ਤਬ ਨਿਆ
 ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿ
 ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਹ ਪਟਰੈ ਸਮ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਰਿ ਜਨ ਮਿਣੀ ਵਡ
 ਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਯੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਾਬਿ
ਕਾਰਾਨਾਨਕਸੋਭਿਅਗਧੀਐਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰਾਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਪਰ
ਮਿਤਿਪਾਰੁਨਾਪਾਇਆਪਤਤਿਪਾਦ
ਨਅਗਮਰਿਰਾਇਆਰੋਤਪੁਨੀ
ਤਕੋਟਿਅਪਰਾਧੁਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਜਪਾਰਿਮਿਦਿਸਾਧੁਪਰਪੰਚ
ਧੋਤਮੋਲਮਿਟਨਾਈ॥ ਜਾਕੁਉਰ
ਖਤੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
ਛੜਾਸਿਰਿਸੋਭਿ॥ ਨਾਨਕਦੂਕਸਰ
ਅਵਰਨਕੋਭਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਬਿਨਉ ਬੁਨਹੁਤੁ ਮਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਯਾਸੁ
 ਖਸਿਪੈ ਬਹੁਤੇਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵ
 ਯਾ॥੧॥੫ਉੜੀ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨ
 ਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾਬੈਸਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
 ਚਿਧਰਮਾਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿ
 ਟਾਵੈ॥ਤਾਹੁਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਅ
 ਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧ
 ॥ਵੇਸੁਦੇਤਾਆਗਹਕਉਅੰਧਾਬ
 ਤਚੀਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪਾਜਿਸ
 ਹਿਜਨਾਵਹੁਸੇਜਾਨੈਨਾਨਕਮ३੯॥

ਸਫੇਕੁ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿ
 ਧੀ ਮਨੁ ਧਾਪਿ ਓਤਿ ਹਸੀ ਗਾਮਾ
 ਗਨ ਤੋ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁਨਾਨ ਕ
 ਨਾ ਮਾਹਿ ਰੰਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੀਮਾਮ
 ਗਨ ਹਾਰਾਇਆ ਨਾਗੇ ਨ ਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿ
 ਓਤੁ ਜਾਨਾ ਜੇ ਦੀਨੈ ਏਕ ਰਿਬਾ
 ਗਾਮਨ ਮੁਰਖ ਕਹ ਕਹਾਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥
 ਜਓ ਮਾਗਾ ਹਤ ਓ ਮਾਗਾ ਹਬੀਆ॥
 ਜਾ ਤੇਕੁ ਸਭ ਨਾਕਾ ਹੂ ਬੀਆਮਾ
 ਗਾਨੇ ਮੰਗਤ ਏਕ ਰਿਮਾਗਾ ਨਾਨਕ
 ਜਾ ਤੇ ਪਹਾਹਿ ਪਰੰਗਾ॥੪੯॥ ਸਫੇਕੁ

ਲੋਕਾ॥ ਯਾਰਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਹੁਬਿ
 ਨਹਾਰਿ ਛੂਟ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਬੀ
 ਧਨਕਟੇ ਚੁਰਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ॥ ੧
 ਪਉੜੀ॥ ਯਾ ਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬ
 ਹੁਬਿ ਧੀਆ॥ ਏਕਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ
 ਣਾਉ॥ ਸਿਧੀਆ॥ ਯਾ ਹੁ ਜਤਨ ਕਰਿ
 ਰੋਤ ਛੂਟਾਹਾ॥ ਓਆ ਹੁ ਜਤਨ ਸਾਧ
 ਸਿਗਾਹਾ॥ ਯਾ ਓ ਬਰਨ ਪਾਰੈ ਸਭੁ
 ਕੋਉ॥ ਓਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਓ ਬਰ
 ਨ॥ ਓਆ ਹੁ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮ
 ਰਾਖਾ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨ

ਗੁਰ ਪੁਰੋਕੈ ਸਬਾਦਿ ਅਪਾਗਾ ਚਾਤੇ
 ਰੰਗਨਾ ਮਰਸ ਮਾਤੋ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁ
 ਰਿਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਏ ਕੁ ॥
 ਣਾਣਾ ਚ ਭੂਠਾ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ
 ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਾਹਿ ਬਾਸਾ ਹਰਿ
 ਰਿਅੰ ਮੁਤਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਆਨਾ
 ਕਸੁਖ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਣਾਣਾ ਣਾਵਹੁ ਅਭਿਖਧ ਜਾਹੁ ॥
 ਦੁਖ ਦਰਦਾਤਿ ਹਮਿ ਟਹਿ ਖਿਨਾ
 ਹੁਨਾ ਮਾ ਅਭਿਖਧੁ ਜਿ ਹਰਿ ਦੇਹਿ
 ਵਾਤਾ ਹਿਰੇ ਗੁਰੁ ਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ

ਹੀਗਵਿਆਸਾਵੈਗਵਿਰੋਧਮਿਟੈਤਿ
ਹਮਨਤੋਹਾਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਿਜੈਸੁਨਤੋਵਰਨਾਚਿਹਨਸਗ
ਘਾਹਤੇਰਹਤਾਨਾਨਕਹਾਰਿਹ
ਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੈਕਹਤਾ॥੪੬॥
ਸਯੋਕੁ॥ ਹਉਹਉਕਰਤਾਬਿ
ਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਨ
ਯਾੜੜਾਕਿਮੁਏਜਿਉਤਿਖਾਵੰਤਨ
ਨਕਕਿਰਤਕਮਾਨ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ੜਾੜਾੜਾੜੀਮਿਟੈਸੀਗੀਸਾਧੂ॥
ਕਰਮਧਰਮਤਤਨਾਮੁਅਗਾਧੂ॥

੧੦੬

ਤਸਿਮਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਰੇਸੋਧਤ
 ਸੋਧਤਸੋਧਬੀਚਾਰਾਬਿਨੁਰਿ
 ਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾਸਾਸਿਸਾ
 ਸਿਹਮਭੂਯਾਨਹਾਰੇਤੁਮਸਮਰਥ
 ਅਗਨਤਅਪਾਰੇਸਗਨਿਪਰੇਕੀ
 ਰਾਖੁਦਿਇਆਯਾਨਾਨਕਤੁਮ
 ਰੇਬਾਯਗੁਪਾਯਾ॥੪੮॥ਸਯੋਰੁ
 ਖੁਦੀਮਿਟੀਰਬਸੁਖਭਏਮਨ
 ਤਨਭਏਅੰਗਾਨਾਨਕਾਦਿਸਟੀ
 ਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥
 ੧॥੫੭੩੧॥ ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਉ

ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ॥
 ਹਿਕਮਾਤਿਤੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭਪਤੀਅ
 ਨਾ॥ ਸਹਸਕ੍ਰਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ
 ॥ ਸੀਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ ਸੈਭੂ
 ਸੈਭੂ॥ ਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ॥ ਰੇਜੀਆ
 ਚਣੈਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਯ
 ਵੈਜਿਹਆਪੈ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਭਿਦੁ
 ਖਨਬਿਆਪੈ॥ ੫੦॥ ਸਣੈਕੁ॥
 ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੇਯਾਨਾਮਨਿਵ
 ਠੈਭੁਭੁਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਭਿਮਹਿਰ
 ਹਿਆਬਾਨਬਨੀਤਰਿਸੋਇ॥ ੧॥

ਤਿਨ ਛੂਟੀ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਯਨਹਾ
 ਰੁਆ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ਬਖਸਿਏਨਾਨ
 ਕਪਾਰਿਉਤਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬੂ
 ਠਹਰਾ ਮੀਰੁ ਨਹਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅ
 ਥਾਪਮਾਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁ
 ਖਦੀਏਤਾ ਤਿਨ ਜਾਨਤਤਤਾ ॥ ਥਾ
 ਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹਾਇ ਸਿੰਦੂ
 ਢਨ ਜਾਂਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਤਾਰ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥
 ਥਾਥਾ ਚਤੁਰਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮੈ ਤਿਏ
 ਮਾਸਿ ਪੈ ਮਨਿ ਮਾਤਿ ॥ ਥੀਪਟਚੇਰ

ਚਿਰਖਾਇਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਖਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਠਾ ਕੁਰਕੁਟੀ ਅਨਦ ਸੁਖਬਿ
 ਸਾਮੁ ਖੋਪਾਨਿ ਬਾਹੀ ਬਹੁਤ ਣਾਰ
 ਪਾਰਿਆਏ ਪਤਿ ਵੇਤਾ ਖਰਾਦਿ
 ਣਾਸਾ ਗੁਰਿਦੀ ਆਆਇ ਮਿਲੈ
 ਭਗਵੰਤਾ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਰ
 ਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋਭਿ ਸਰਾਹੀ ਐਯਿ ਪਾਟਿ
 ਪਾਟਿ ਰਹਿ ਆਇ ਆਪਿ॥ ੫੩॥
 ਸਯੋਕੁ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗ
 ਤੀ ਕਿਰਪਾਨਿ ਧਿਵਾਇ ਆਣਾਏ

ਸਤਾਕਿਲਾਖਾਵਤੀ॥ ਓਰਝਿਰ
 ਓਓਸਾਰਿਸੀਗਿਅਨੁਪਰੁਪਾਵਤੀ॥
 ॥ ਓਸਤਾਤਿਕਹਾਨਿਨਜਾਇਮੁਖ
 ਹੁਤਹਾਰੀਆ॥ ਮੋਹੀਵੇਖਿਦਰ
 ਸੁਨਾਨਕਬਾਇਬਾਇਹਾਰੀਆ
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ
 ਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਪਨਾਸਾਹੇ
 ਪੁਰਨਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੀਜਨਗੁ
 ਏਤਾਸਾਹੇਸੀਗਿਹੇਨਿਰਕਾਰਹੇਨਿ
 ਰਗੁਣਸਭਟੇਕਾਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੁ
 ਏਨਿਪਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੇ

ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਿਰੋਪਗਾ ਗੁਰਦੇ
 ਵਸਾਂਤਿ ਸਾਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁ
 ਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾਗੁ
 ਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵ
 ਰੁ ਗੁਗਰਿ ਮਾਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾਗੁ
 ਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤ
 ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਿਤ ਕਰਾ
 ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਾਰਿ ਜਾਪਿ
 ਉਪਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਮੇਗਾਤਿ ਪ੍ਰ
 ਮੋਇ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁਖਿ ਪਾਪੀ

ਹਾਸੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਤਾ॥੧॥
 ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਤਿਸਿ
 ਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸੁਖੁਪਦੁਖਿਕ
 ਇਕਏਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵ
 ਓਸਿਮਰਤਿਜਾਸੁਬਿਸੁਭਰਏ
 ਕੈਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇ
 ਕੈਬੇਦਪੁਰਨਾਜਿਮਿਤਿਸੁਖ
 ਖਗਾਕੀਏਰਾਮਨਾਮਾਇਕਅ
 ਖਗਾਕਿਨਕਾਏਕਾਜਿਸੁਜੀ
 ਅਬਸਾਵੈਤਾਕੀਮਹਿਮਾਰ
 ਨੀਨਆਵੈਕਾਖੀਏਕੈਦਰਸ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨਿ ਆਪਿ ਅਨਿ ਤਤੁ ਬੁਝਿ
 ੧੧੪
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪੁ ਪਾਧੁ ॥

ਭਉਨ ਬਿਆਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ
 ਤਉਨ ਸੰਤਾਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰ
 ਭਯਾਪਿ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਰ ਬਨਿਯ
 ਨਨਾਨ ਕਹਾਰੀ ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਗਯਾ ਸਿਧਿ ਨ ਉ
 ਨਿਧਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨ
 ਸੈ ਦੁਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀ
 ਰਥਾਇ ਬਨਾਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਵਰਗ ਹਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਇ ਜੁਭੁ ਭਯਾ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਜੁਭੁ ਭਯਾ ॥

ਬਸਤਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾਨਾਨ
 ਕਜਨਕਾਦਸਾਨਿਦਸਨਾਨ
 ਪੁਰਕਉਸਿਮਗਹਿਸੇਪਨਵੇਤੇ॥
 ਪੁਰਕਉਸਿਮਗਹਿਸੇਪਾਤਿਵੇਤੇ॥
 ਪੁਰਕਉਸਿਮਗਹਿਸੇਜਨਪਰ
 ਵਾਨਾਪੁਰਕਉਸਿਮਗਹਿਸੇ
 ਪੁਰਖਪੁਧਾਨਮਪੁਰਕਉਸਿਮ
 ਗਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪੁਰਕਉ
 ਸਿਮਗਹਿਸਿਮਗਬਕੇਰਾਜੇ॥
 ਪੁਰਕਉਸਿਮਗਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ
 ਪੁਰਕਉਸਿਮਗਹਿਸੇਦਾਮਾਧਿ

ਨਦਘਨੇਗੇ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
 ਬਸਹਿ ਹਰਿਨੇਗੇ ਸੇਤਾ ਕ੍ਰਿਪਤੇ
 ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਸਿਮ
 ਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮ
 ਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮ
 ਰਿਕ ਬਹਿਨੁ ਧੂਰੇ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮ
 ਰਨਿ ਹਰਿ ਰੁਨ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮ
 ਰਨਿ ਸਤਾਇ ਸਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਤ ਚਯਾਮ ਸਨੁ ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲਾਇਤਾ
 ਸਨੁ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹ

ਰਨ ਕਰਨਾ ਹਾਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ
 ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਹਾਰਿ ਸਿਮਰਨ
 ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਹੋ ਜੇ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਆਨਾ
 ਕਰਤੁ ਰਮੁ ਖਿ ਹਾਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿ
 ਨਿਪਾਇ ਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਯੋਕੁ ॥
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਪਾਇ
 ਪਾਇ ਨਾ ਥਿ ਅਨਾਥਾ ਸਗਲਿ ਤੁ
 ਮੁਰੀ ਆਇ ਭੰਜਨ ਕੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਤਮ ਤਾਪਿ
 ਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਨ ਭੁਭਾਈ ਮਨ ਭੁ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਬੁਖੀਆ ਆਲਾ
 ਖਕਰੇਗੀ ਬੰਧਨ ਪਰੈ ਹਾਰਿ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤ ਰੈ ਆਨਿਕ ਮਾ
 ਇਆ ਰੰਗਾਤਿ ਖਨ ਬੁਝੈ ਵੇਹਾ
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਾਪਤਾ ਆਪਾ ਵੇਹਾ ਜਿ
 ਹਮਾਰ ਗਾਇ ਹੁਜਾਤਾ ਇਕੇ ਦਲਾ
 ਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿਆਈ
 ਐਨਾ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗ
 ਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਛੂਟਤ ਨ ਤੀਕ
 ਟਿਲਾਖ ਬਾਹੀ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ

ਤਿਹ ਪੈਂਫੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾਹ
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੀਗਿਓ ਜੀਆਰਾਜ
 ਹਾਪੀਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋਨਾ ਸਿਵਾਨੂਹ
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਤਹਨਾਇ ਪਛਾਨੂਹ
 ਜਹਾ ਮਹਾ ਗਾਇਆਨ ਤਪਤਬ
 ਹੁਪਾਆਤਹਹ ਰਿਕੇਨਾ ਮਕੀਤੁ
 ਮਊਪਰਿਛਾਮਾ ਜਹਾ ਤਿਖਾਮ
 ਨਤੁਤੁਆਕਰਕੈਾਤਹਨਾਨਕਹ
 ਰਿਹਾਰਿਅੰਸਿਤੁਬਰਕੈਾਨਾਰ
 ਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁਸੀ
 ਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ਼ਾਮੁਹਾਰਿਕ

ਰੂਪਰੰਗਾ ਹਾਰਿਨਾ ਮੁਜਪਤਕਬਪ
 ਰੈਨਭੰਗਾ ਹਾਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨਕੀ
 ਵਾਡਿ ਆਈ ਹਾਰਿਕੈਨਾ ਮਿਜ
 ਨਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਾਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜ
 ਨਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗਾ ਹਾਰਿਕਾ ਮਜ
 ਪਤਕਛੁਨਾ ਹਿ ਬਓਗਾ ਜਨੁ
 ਰਾਤਾ ਹਾਰਿਨਾ ਮਕੀ ਸੇਵਾਨਾ
 ਨਕਪੁਜੈ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਕੈ ਮਾਣੁ ਖਜੀਨਾ
 ਹਾਰਿ ਪਨੁ ਜਨਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ
 ਦੀਨਾ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਜਨਕੈ ਓਟਸ

ਨਿਮਾਸਿਤਾਰਿ ਦਵਸੈ ਸਿਤਖਤਾ
 ਪਿਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ਸਿਤਕਾ ਸਿਭੁ
 ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਸਿਤਕੀ ਸੇ
 ਵਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ ਨਾਮਤੁ
 ਇਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ਨਾ
 ਨਕਰੁ ਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਾਵੈ ਜ
 ਨੁਕੋਇ ॥੮॥ ੩॥ ਸਫਲੇ ਕੁ ॥
 ਬਹੁ ਸਾਸ ੩ ਬਹੁ ਸਿਮਿਤੀ ਪੇ
 ਖੇਸਰ ਬਢਢੇ ਛਾਇ ਪੁਜਸਿ
 ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅ
 ਮੋਲਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਇਕਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ
 ਠਿਗੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾਉਦਯੁ
 ਤਪੀ ਸਰੁਬੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿਮਾ
 ਹਿਤੋ ਮਤਪਰਾਨਾ ॥ ਕਾਨਿਕਾ ਅਸ਼ੁ
 ਹੈ ਵਰਭੂਮਿ ਦਾਨਾ ॥ ਨਿਉਝੀਕ
 ਰਮਕਰੈ ਬਹੁ ਅਸਨਾ ॥ ਜੈਨਮਾ
 ਰਗਸੇਜਮਾ ॥ ਆਤਿਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿ
 ਮਖਾਨਿ ਮਥਕਾਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾ
 ਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈ ਯੁਨ ਜਾਵੈ
 ॥ ਹਰਿਕੇਨਾ ਮਸਮ ਸਾਰਿ ਕਛੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ

ਰਮੁਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਾਨਿਰਮ
 ਲਾਕਰਮੁਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁ
 ਹਿਉਤਮਾਕੋਰਿਅਮੁਸਾਧਿਸੇ
 ਹਿਉਦਰਮਾਤਿਮਲੁਹਿਰਿਅਮੁ
 ਸਗਲਉਦਮਮਾਹਿਉਦਮੁ
 ਲਾਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੁਜੀ
 ਅਸਦਾਸਗਲਬਾਨੀਮੁ
 ਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁ
 ਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀਸਗ
 ਲਾਖਾਨਤੇਓਹਿਉਤਮਬਾਨੁਨਾਮੁ
 ਨਕਾਜਿਹਘਾਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ

ਜੋ ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ ਆਬਿਰ
 ਧਿਭਾਇਆ ਭੂਪਾਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ
 ਆਮੁਖਿ ਆਪਿ ਆਉ ਬੈਠ ਕਉ
 ਦੇਨਾਇ ਹੁਨਿ ਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕ
 ਛੁਨ ਬੁਝੈ ਆਬਖਾਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ
 ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਧਾਰਿ ਭੂਪਾਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ
 ਆਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੀਰਿ
 ਹਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀ
 ਵਹਿ ਸੀਤਲਾ ਜਲਾ ਆਸੁਖ
 ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲੁ

ਵੈ। ਜੇਠਾ ਕੁਰੁਸਦਸਦਹੁ
 ਗੇ। ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੁਗੇ।
 ਜਾ ਕੀਟਹੰ ਲਾਪਾਵੈ ਦਰਗਹ
 ਮਾਨੁ। ਗਤਿ ਸਾਹਿਬਿ ਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ
 ਅਜਾਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ
 ਲਾਨਹਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ
 ਅਪਾਰੁ। ਕਾਰਤ ਨਾਤਿ ਮਾਗਿ
 ਕਉ। ਡੀਸੈ ਗਿਰਚੈ। ਸਾਚੁ ਛੇ
 ਰਿ। ਟੂਠ ਸੀਰੀ ਮਚੈ। ਜੇਠਾ ਛਰਨਾ
 ਸੈ। ਅਸਾਖਿਰੁ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ। ਜੇਹੋ
 ਵਨੁ। ਸੇ ਦੁਰਿ ਪਰਾਨੈ। ਛੇਡਿ

ਅਨਾਪਿਆਨਾਇਸਨਾਨਾਅੰਤ
 ਗਿਬਿਆਪੈਲੇਭੁਭੁਆਨੁਆਂ
 ਭਰਿਅਗਾਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਭੁਆਂ
 ਹਾਗਾਇਪਾਬਰਕੈਸੇਤਰੈਅ
 ਥਾਹਾਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁ
 ਅਪਾਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਾਜਿ
 ਸਮਾਤਿਪਾਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇ
 ਮਾਰਗੁਪਾਵੈਗਕਰਗਹਿਲੇਹੁ
 ਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈਗਕਹਾਬੁਝਾਹੁ
 ਤਿਭੁਝੈਭੇਰਾਗਾਨਿਸਿਕਹੀਐਤ
 ਓਸਮਝੈਭੇਰਾਗਕਹਾਬਿਸਨ

ਤੀਤੀ। ਕਾਯੁਨ ਅਵੈ ਮੂਰੇ ਚੀਤੀ। ਬੇ
 ਰਬਿਰੇਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੇਧ ਮੋਹਾ। ਝੂਠ ਬਿ
 ਕਾਰ ਮਹਾਯੋਭਧੋਹਾ। ਇਅਹੁਤੁ
 ਗਤੀ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮਾ। ਨਾਨਾ ਕ
 ਰਾਖਿਓਹੁ ਆਪਨ ਕਾਰਿ ਕਰਮਾ।
 ੧। ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ
 ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤੇਹੀ ਗਾਸਿ। ਤੁਮ
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਹੀ। ਤੁਮ
 ਰੀਕ੍ਰਿਪਾ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਹੀ। ਕੋਇ
 ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ। ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਭ
 ਗਵੰਤਾ। ਸਗਲਾ ਸਮਗਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁ

ਤਉ ਕੀਜੈ ਸਦਨ ਮਸਕਾਰਾ ਜਾਕੈ
 ਮਨਿ ਯਾਗਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮੀਠਾ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾਹੂ
 ਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ਸਰਬ ਬੈਕਨਾਨਕ
 ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਗਨ ਤਸਾਹੂ
 ਅਪਨੀ ਦੇਗ ਸਿਖਾ ਖਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅ
 ਨਦਉ ਯਾ ਸਿਖਾ ਅਪਨੀ ਅਮਾਨਕ ਭੂ
 ਬਹੁ ਰਿਸਾਹੁ ਯੋਇਆ ਅਗਿਆਨੀ ਸ
 ਨਿਰੋਭੁ ਕਰੇਇਆ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਅ
 ਪਹੀਥੈ ਵੈਆ ਬਹੁ ਰਿਉ ਸਕਾ ਬਿਸੁ ਸੁਨ
 ਰੇਵੈਆ ਜਿਸਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਅਗੈਰ

ਈ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਾਮਾ ਪਿਛ
 ਏਛਾ ਈ॥ ੨॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ
 ਕੁਟ ਬੁਝ ਬਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਹੁ
 ਓਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਰਾ
 ਜ ਜੋ ਬਨ ਧਨ ਮਾਯਾ ਮਿਥਿਆ ਕਾ
 ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਰਬਹੁ
 ਸਤੀ ਅਸੁ ਬਸਤਾ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ
 ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹੁਸਤਾ ਮਿਥਿ
 ਆਧੋ ਹਮੋ ਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ
 ਆਪ ਸਭਿ ਪਾਰਿਕਰ ਤਗੁ ਮਾਨੁ ਅ
 ਸਥਿ ਰੁਭਗਾ ਤਿਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ਨਾਨਕ

ਪਾਗਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਚ
 ਬਿਨਾਕਹੋਵਤਸੁਚਾਗਾਬਿਰਥਾਨਾਮ
 ਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧੁਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁ
 ਰਗੀਧਾਗਾਬਿਨੁਸਿਮਰਨੁਦਿਨੁਰੈਨਿ
 ਬਿਥਾਬਿਹਾਇਆਮੇਘਾਬਿਨਾਜਿਉਖੇ
 ਤੀਜਾਇਗੋਬਿਦਭੁਜਨਾਬਿਨੁਬਿ
 ਥੇਸਭੁਕਾਮਾਗਜਿਉਕਿਰਪਨਕੋਨਿਰ
 ਰਥਦਾਮਾਧੀਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਾਜਿਹਘ
 ਟਿਬਸਿਓਹਿਰਿਨਾਉਨਾਨਕਤਾਕੈਬ
 ਟਿਬਾਇਜਾਉ। ਵਾਰਹਤਾਮਦਰ
 ਕਛੁਮਦਰਕਮਾਵਤਾਮਨਿਨਹੀ

ਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਹਾ ਓਪਾਵ
 ਸਿਆਨ ਪਸਥਾਣ ਤੇਰਹਤਾ ਸਭੁ
 ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀਰਹਤਾ ਜਿਸੁ
 ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਯਾਏ ਯਾਛਿ ਯਾਏ ਥਾਨ
 ਬਨੰਤਾਰਿ ਹਰਿ ਆਸ ਆਇ ॥ ਸੇਸੇਵ
 ਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿ
 ਮਖ ਜਾਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਸ
 ਈਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਰੁ ਈਭੁ ਮੋਹ
 ਬਿਨ ਸਿਯਾਇ ਮਹੀ ਮੇਵਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
 ਭ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੁਰ
 ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਪਾਟਪਟੇਬਰਹਛਾਵਹਿਗਤਿ
 ਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਾਅਵਰਛੁਭਾਵ
 ਹਿਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੇਈਜੈ
 ਮਨਆਠਪਹਰਿਤਾਕਾਜਸੁਗਵੀ
 ਜੈਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਭੁਸਭੁਕੇਭੂਮ
 ਨੈਮੁਖਿਤਾਕੇਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਹਤਾਧਰਮੁਮ
 ਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਛਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪ
 ਵਹਿਨਾਨਕਪਾਤਿਸੇਤੀਪਾਰਿਜਵ
 ਹਿ॥੩॥ਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਰੋਗਕੀਚ

ਕਿਉ ਆਣਾ ਸੁਕੀ ਜੈ ਗਾਜਿ ਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਅਸੁ ਹ ਸਾਤਿ ਅਸੁ ਵਾਰੀ ਮ
 ਨਾਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕ ਬਹੂ ਨਾ ਬਿਸਾਰੀ
 ਗਾਜਿ ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਠਾ ਖਧਨ
 ਮਾਰਾ ਖੁਪਰੇ ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ਗਾਜਿ
 ਨਿਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ਆਉਠ
 ਤ ਬੈਠਤ ਸਦਾ ਤਿ ਸਾਹਿਬ ਆਈ
 ਗਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਖੰ
 ਖੈ ਆਈ ਹਾਉ ਹਾਨਾ ਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾ
 ਨਾ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਾਰਿ ਤਿਸ ਕਾ

੧੮

ਨਾਨਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬ
 ਸਨਾਨਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚ
 ਣਾਹਿਨਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਠ
 ਣਾਹਿਨਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿ
 ਪਾਵਾਹਿਨਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿ
 ਸਮਾਵਾਹਿਨਾਐਸਾਪ੍ਰਗਤਿਆਗਿ
 ਅਵਰਕਤਣਾਗਾਹੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਾਹੁ॥੬॥ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿਗਤਿਸੁਖ
 ਭਕਓਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਗਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁਰੇਮਨਮੁ

ਇਆ ਤੇ ਮਾਤਿ ਉਤ ਮਹੋਇਆ ਬਰਬ
 ਨਿਧਾਨੁ ਪਭ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਪ
 ਹੁਕ ਛੁਨ ਕਿਨ ਹੁਣਾਇਆ ਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁ ਲਾ ਵਹੁਤਿ ਤੁਲਾਗਾ ਹਿਰਿਨਾ
 ਬਾਨਾਨ ਕਾਇਨ ਕੈ ਕਛੁਨ ਹਾਥਾ ॥ ੮
 ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾ
 ਧਿ ਪਾਰਬਹੁ ਸੋਇ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ
 ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾਨਾਨ ਕੁ
 ਬਿਨ ਵੇਤਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰ
 ਜਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ ਸ

ਬਸਪੰਚਾਸਾਧਸੀਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੁਭੰਚਾਸਾਧਸੀਗੀਹੋਇਸਕੁਕੀ
 ਰੇਨਾਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮਨੋਹਰਬੈਨ
 ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਕਤਪੁਧਾਇਸਾਧ
 ਸੀਗੀਅਸਾਥਿਤਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧ
 ਕੈਸੀਗੀਮਾਇਆਤੇਭੋਨਸਾਧਸੀ
 ਗੀਨਾਨਕਪੁਭਸੁਪੁਸੇਨਾਸਾਧ
 ਸੀਗੀਦੁਸਮਨਸਾਭਿਮੀਤਾਸਾਧੁ
 ਕੈਸੀਗੀਮਹਾਪੁਨੀਤਾਸਾਧਸੀਗੀ
 ਕਿਸਾਸਿਓਨਹੀਬੈਰਾਸਾਧਸੀ
 ਗੀਨਬੀਗਾਪੈਰਾਸਾਧਕੈਸੀਗੀਰ

ਰਮਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਕੇਵਲਖਾਹਬੁ
 ਹਮਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧ
 ਨਾਨਾਨਕਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨਾਨਾਸ
 ਧਕੈਸੀਗਿਸਰਕੁਲਭਿਧਾਰੈਸਾਧ
 ਸੀਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟਿਬਾਨਿਸਤਾ
 ਹੈਸਾਧੂਕੈਸੀਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈਨਾਤਿ
 ਸੁਧਨੁਤੇਸਭੁਕੇਵਰਸਾਵੈਸਾਧ
 ਸੀਗਿਧਰਮਗਾਇਕਰੇਸੇਵਾਸਾਧ
 ਕੈਸੀਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾਸਾਧੂਕੈ
 ਸੀਗਿਪਾਪਪਣਾਇਨਾਸਾਧਸੀਗਿ
 ਅਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾਸਾਧਕੈਸੇ

ਕੈਸੀਗੀਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉਸਾਧਸੀਗੀ
 ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਮ
 ਮਨਤੋਬਿਸਰੈਸਾਧਸੀਗੀਸਰਪਰਨਿ
 ਸਤਰੈਸਾਧਕੈਸੀਗੀਣਗੋਪੁਰਮੀ
 ਠਾਸਾਧੁਕੈਸੀਗੀਪਾਟਿਪਾਟਿਡੀ
 ਠਾਸਾਧਸੀਗੀਭਏਅਧੀਆਕਾ
 ਰਾਸਾਧਸੀਗੀਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ
 ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮਿਟੇਸਕਿਓਗਾ
 ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸਿਯੋਗਾ॥ਸਾਧ
 ਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਾਹਿ॥ਜੇਤਾਸੁ
 ਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਾਹਿਸਾਧਕੀਉ

ਜੈਸੇ ਜਣਾ ਮਾਹਿਕ ਮਣਾ ਅਥੇ ਪਾਬ
 ਹਮਾਹਿ ਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਖਾ ਜੈਸੇ
 ਸੁਹਸਰ ਬਕਉ ਸੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਾਹਿ ਆ
 ਨੀਕੈ ਦਿਸਾਟਿ ਸਮਾਨੀ ਜੈਸੇ ਸਰਾਜਰੰ
 ਕਕਉ ਣਗੈ ਤੁਝਿ ਪਵਨਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕੈ ਧੀਰ ਤੁਝੇ ਕਾ ਜਿਉ ਬਸੁ
 ਧਾਕੇ ਉਥੇ ਦੈਕੇ ਉਚ ਦਨ ਣੇ ਪਾਬ
 ਮਾਹਿ ਆਨੀ ਕਾਇ ਪੈਗੁਨਾ ਉਗਨਾਨ
 ਕਾ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ
 ਬ੍ਰਹਮਾਹਿ ਆਨੀ ਨਿਰਮਣ ਤੇ
 ਨਿਰਮਣਾ ਜੈਸੇ ਸੇਖੇ ਨਣਾ ਗੈ ਜਣ

ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਢੁ ਬੁਰਾਨ ਭਾਇਆ
 ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਸੰਦਸ ਮਿਤ
 ਰਸੀ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦਿ
 ਸਾਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ਆਬਹੁ ਮ
 ਗਿਆਨੀ ਬੰਧ ਤੇ ਮੁਕਤਾਂ ਆਬਹੁ
 ਮਾਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲਾ ਚੁ
 ਗਤਾਂ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੁ
 ਜਨੁ ਗਿਆਨਾਨਾਨਕ ਆਬਹੁ ਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਆਬਹੁ ਮਾਧਿਆਨੁ
 ਤਾਂ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪ
 ਰਿਅਸਾ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ

ਏਕੈਰੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
 ਬਸੈ ਪੁਰੁਸੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ
 ਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਪਾਰੁ ਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ
 ਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ਗਾ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਿੰਦਰੁ ਸਿੰਦਰੁ ਗੰਤ
 ਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰ ਬ੍ਰਾਹਿ
 ਤਿਆ ਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਅ
 ਨੀ ਕੈ ਪਾਰਿਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਾ
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾਨਹੀ

ਜਾਹਿ ਮਹੇ ਸੁਗਾਨਾਨ ਕਬਹੁ ਮਾਗਿ
 ਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇ ਸੁਗਾ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਹਿ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਸਗਣਾ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨ ਕਾ ਕ
 ਉਨ ਜਾਨੈ ਰੇ ਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆ
 ਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿ ਆਨੀ ਕਾ ਕਾਥਿ ਆਨ ਜਾਇ ਅ
 ਧਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਸਰਬ ਕ
 ਠਾ ਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਮਾਤਿ
 ਕਉ ਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ

ਨੀਅਨਾਬਕਾਨਾਬੁਧਾਬੁਹਮ
 ਹੀਆਨੀਕਾਂਸਰੁਓਪਾਰਿਹਾਬੁ
 ॥ਬੁਹਮਾਹੀਆਨੀਕਾਂਸਰੁਓ
 ਅਕਾਰੁਧਾਬੁਹਮਾਹੀਆਨੀਅ
 ਪਿਸਿਰਕਾਰੁਧਾਬੁਹਮਾਂਹੀਆ
 ਨੀਕੀਸੇਰੁਧਾਬੁਹਮਾਹੀਆਨੀ
 ਬਨੀਨਾਨਕਬੁਹਮਾਹੀਆ
 ਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥
 ਸਏਕੁਓਓਧਾਰੈਜੇਅੰਤਾਰਿ
 ਨਾਮੁਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵ
 ਨਾਨੀਅਖਾਨਿਅਖਠਾਕੁਰਨ

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰ
 ਸਾ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿ ਸੁਭਿ ਪਾਰਿ ਸੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ
 ਇਭਿੰਨਾ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹ
 ਕਰਮਾਤਿ ਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ
 ਧਰਮਾ ਕਾ ਹੂਯਾ ਕੀ ਇਛਾ ਨ
 ਹੀ ਬਾਛੈ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀ
 ਰਤਨ ਸੀ ਗਿਰਾਢੈ ਮਨ ਤਨ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ਸਭੁ ਉ
 ਪਾਰਿ ਹੋਵਤਾ ਕੇਰ ਪਾਲਾ ਅਪਿ
 ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰ ਹਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ॥

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰ
 ਤਕ ਉਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੋ ਪੀਡਿਤੁ ਜੋ
 ਮਨੁ ਪਰਬੋ ਪੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤ
 ਮਾਹਿ ਸੋ ਪੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ
 ਸੁਪੀਦੈ॥ ਉਸੁ ਪੀਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇ
 ਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
 ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਸੋ ਪੀਡਿਤੁ ਹਿ
 ਰਿ ਜੋ ਨੈਨ ਆਵੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਨ
 ਸਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ॥ ਮੁਖਾ॥ ਸੁਖ ਮਮ
 ਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਸਥੂਲਾ॥ ਚਹੁ ਵਰਨ
 ਕਉ ਦੇਉ ਪਦੈ॥ ਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪ

ਕਾਤਿਸੁਮਿਲੋਜਿਸੁਇਖਿਆਧੁ
 ਰਿਕਰਮਿ॥੫॥ਜਿਸੁਕੈਮਾਨਿਪਾ
 ਰਬੁਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਕਾ
 ਨਾਮੁਸਾਤਿਰਾਮਦਾਸੁ॥ਅਤ
 ਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਅਾਇਅ
 ਾਦਾਸਦਸੀਤਨੁਰਾਇਤਿਨਿਪਾ
 ਾਇਅਾਸਦਾਨਿਕਾਟਿਨਿਕ
 ਾਟਿਹਾਰਿਜਾਨੁ॥ਸੋਦਾਸੁਦਰਗ
 ਹਪਰਵਾਨੁ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕ
 ਓਆਪਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾ
 ਸਕਓਸਕੁਸੇਈਪਰੈ॥ਸਗਣ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
 ਸਾਧੇ ਠਾਊ ਭੀ ਜਿ ਤੁਝਿ ਤੁਝ
 ਰਿਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾ ਭੀ ਆਪੇ
 ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨੁ ਜੋ ਗੁਪਤੁ
 ਵੈਸੈ ਈਯੁ ਨਿਹੰਗੁ ਪਸਾਰਿ
 ਓਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗੁ ॥
 ਲਾਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
 ਰੰਗੁ ਜੈਸੀ ਮਾਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ
 ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ
 ਅਬਿਨਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੋ ਤੇ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁ ਕਹੇ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਆਤਮਾ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਕਾ ਬਿਕਾ ਬਿਬੀਚਾ
 ਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ ਵਤਨ
 ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਵਹਿ ॥ ਨਾ ਨ ਕਕ
 ਰ ਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅੰਗੀਆ
 ਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕ
 ਠੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾਨ

ਕੋਟਿ ਪਵਨੁ ਪਾਣੀ ਬੇਸੰਤਰ
 ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੁਮੰਡਲ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅੰਗ ਸੂਰਨ
 ਖੜਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ
 ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਿਰਿ ਫੁਕਾ ਸਗਲਾ ਸ
 ਮਗੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ਨਾ
 ਨ ਕਾਜੈ ਸੁਜੈ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿ
 ਸੁਨਿ ਸਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸ ਸਾਤ ਕਾ ਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਿਤਿ
 ਅਹੁ ਸਾਸਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀ

ਹਿਅਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਇ
 ਗਹਿਅਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖ
 ਹਿਅਕਈਕੋਟਿਘਾਣਾਹੀਥਾਕਿ
 ਪਾਹਿਅਕਈਕੋਟਿਧਨਵੈਤਾ
 ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਾਹਿਚਿ
 ਤਾਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹ
 ਰਾਖੇਅਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪੁਭੁਕੈ
 ਹਾਥੇ॥ ਪਾਅਕਈਕੋਟਿਭੁਏਬੈਰ
 ਗਿਅਰਾਮਨਾਮਸੀਗੀਤੀਨੀਇ
 ਵਣਾਗਿਅਕਈਕੋਟਿਪੁਭ
 ਕਓਖੋਜੀਤੋਅਤਮਮਾਹਿਪਾ

ਕੀਏ

ਗਾਕਈਬਾਰਪਸਾਰਿਓਪਾਸਾ
 ਗਾਸਦਾਸੰਦਾਇਕੁਏਕੀਕਾਰ
 ਯਾਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ॥
 ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਜਾਤਿ॥
 ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇ
 ਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੨॥
 ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬਹੁਮਕੇਦਾਸ
 ਯਾਤਿਨਹੋਵਤਾਮਾਤਮਪਰਗਾਸ॥
 ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿ
 ਹਾਰਿਏਕੋਨੇਕੇ॥ਕਈਕੋਟਿਨ
 ਮਾਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਕੁਏਸਦ

ਖਿਨਮਾਹਿਬਾਪਿਓਬਾਪਨਹਾਰਾ
 ॥ ਅੰਤੁਨਹੀ॥ ਕਿਛੁਪਾਗਾਵਾਰਾ॥
 ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ ਹੁਕ
 ਮੈਓਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਓਚਨੀਚਾਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਅ
 ਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇ
 ਖੈਅਪਨੀਵਾਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਭਮਾਹਿਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ
 ਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾ
 ਵੈਤਾਪਾਬਰਤਰਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿ
 ਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿ

ਮਨਜਾਨਤਾਬਿਖਿਆਮਾਹਿਰ
 ਚੈ॥ ਜੇਜਾਨਤਾਮਾਪਨਆਪ
 ਬਚੈ॥ ਕੁਰਮੇਕੂਯਾਦਹਾਦਿ
 ਸਿਧਾਦੈ॥ ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰ
 ਕੁੰਟਾਠਿਰਿਆਦੈ॥ ਕਾਗਿਕ
 ਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇ
 ਇਨਾਨਕਤੇਜਾਨਨਾਮਿਮਿ
 ਲੋਇ॥ ਤਾਖਿਨਮਾਹਿਨੀਚ
 ਕੀਟਕਉਰਾਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਗਰੀਬਾਨਿਦਾਜਾਜਾਕਾ
 ਦਿਸਾਟਿਕਛੁਨਆਦੈ॥ ਤਿਸੁ

ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਟੀ ਯੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬ
 ਹੂਉ ਚਨੀ ਚਮਾਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ
 ਸੋਗ ਹਰਖ ਹੀ ਗਿਹ ਸੈ ॥ ਕਬਹੂ
 ਨਿਦਾ ਚੋਦਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂ
 ਉਭਰ ਅਕਾਸ ਪੈ ਆਯਾ ॥ ਕਬਹੂ
 ਬਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ਪਾਕ
 ਬਹੂ ਨਿਗਤਿ ਕਰੈ ਬਹੂ ਭਾਤਿ ॥
 ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦੇਨੁ ਗਤਿ ॥
 ਕਬਹੂ ਮਹਾਕ੍ਰਪਾ ਬਿਕਰਾਯਾ ॥ ਕ
 ਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਯਾ ॥ ਕ

ਜੀਅਮਾਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੇਭਰ
 ਮੀਅਮਾਨਾਨਾਹੁੰਘਾਜਿਉਸ੍ਵਗੀ
 ਦਿਖਾਵੈ। ਜਿਉਪ੍ਰਭਰਾਵੈ। ਤੇਵੈ
 ਨਚਾਵੈ। ਜਿਉਸੁਭਰਾਵੈ। ਏਹੀਹੋਇ
 ਮਾਨਕਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਇ॥੭
 ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਤਿ। ਏਹੁਪਾਵੈ॥
 ਉਸਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਅਵੈ॥
 ਅੰਤਰਿਹੋਇ। ਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਉ
 ਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀ। ਬਿਨਾਸੁ। ਅ
 ਨਤਨਾਮਰਤੇ। ਏਕਕੀਰੀ। ਸਦਾਬ
 ਸਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗੇ। ਜਿਉ

ਬਿਸਟਾਕਾਜੀਤੁਆਮਾਪਸਕਉਕ
 ਰਮਵੀਤੁਕਹਾਂਵੈ। ਜਨਮਿਮਰੈਬ
 ਹੁਜੀਨਿਭੁਮਾਵੈ। ਧਨਕੁਮਿਕਾ
 ਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ। ਸੇਮੁਰਖੁਸੰਧਮ
 ਗੀਆਨੁ। ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈ
 ਹਿਰਦੈਗਾਰੀਬੀਬਸਾਵੈ। ਨਾਨ
 ਕਈਹਾਮੁਕਤੁਮਾਗੈਸੁਖਪਾਵੈ।
 ੧॥ ਧਨਵੰਤਹੋਇਕਾਰਿਗਰਬਾਵੈ
 ॥ ਤਿਨੁਸਮਾਨੈਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾ
 ਵੈ। ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਭਿਧਾਰਿ
 ਕਰੇਆਸਾ। ਪਲਾਭੀਤਾਰਿਤਾਕਾ

ਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਝ
 ਵੈ। ਹਰਿਦਗਹਕਹੁਕੈਸੇਗ
 ਵੈ। ਆਪਸਕਉਜੇਕੁਲਾਕਹਾ
 ਵੈ। ਤਿਸਹਿਕੁਲਾਈਨਿਕਟਿ
 ਨਆਵੈ। ਸਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕ
 ਮਨੁਹੋਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿ
 ਰਮਲਸੋਇ। ੩। ਜਬਯਗੁ
 ਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ। ਤਬਇ
 ਸਕਉਸੁਖਨਾਹੀਕੋਇ। ਜਬਇ
 ਹਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਹਤਾ। ਤਬਯ
 ਕੁਗਰਕੁਜੋਨਿਮਾਹਿਰਿਤਾ।

ਬਿਨਾਸੇ ਤੇ ਬਨ ਹੀ ਕੋ ਉਗਾਜੇ ॥ ਸੁ
 ਪਨ ਮਨੋਰਥਾ ਬਿਬੇਸ ਕੁਕਾਜੇ ॥
 ਨਾਮ ਹੀ ਸੁ ਬਸੁ ਖੁਹੋਇ ॥ ਬਡ
 ਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਗਾ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕ
 ਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾਨ ਕਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਕਰੈ ਹਾਗਾਇ
 ਸਕੈ ਹਾ ਬਿਕਹਾ ਬੀ ਚਾਰਾ ਜੇਸੀ
 ਦਿਸਾਟਿ ਕਰੇ ਤੇ ਸਾਹੋਇ ॥ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੇਕਿ
 ਛੁਕੀਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਹੀਗਾ ॥ ਸਕਤੇ

ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਾਮਾਪਾਗਾਮਨਮ
 ਹਿਅੰਮਾਮਨਅੰਪੁਨੇਮਾਹਿਨਾਨ
 ਕਕੀਮਾਤਿਕਹੁਨੁਜਾਇ॥੨॥ਸ
 ਤਿਸਤਿਸਾਤਿਪੁਰਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿਆਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁ
 ਸਚੁਸਚੁਕੀਨਾ॥ਕੋਟਿਮਧੋਕੋਨੈਬਿ
 ਰਥੈਚੀਨਾ॥ਗੁਲਾਗੁਲਾਗੁਲਾ
 ਤੇਗੁਰਪ੍ਰਾਅਤਿਸੇਦਰਅਪਾਰਅ
 ਨੂਪਾ॥ਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮ
 ਲਾਤੇਗੀਬਾਣੀ॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਸੁ
 ਨੀਸੁਵਨਬਖਿਣੀ॥ਪਾਵਿਤ੍ਰ

ਸੇਭਾਤੇਹੀਨਾ। ਸਿਤਕੇਹਤੇਕਉਰਖੇ
 ਨਕੋਇ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਬਾਨਭੁਸ
 ਟੁਹੋਇ। ਸਿਤਾਕ੍ਰਿਪਾਯਾਕਿਰਪਾ
 ਜੇਕਰੈ। ਨਾਨਕਸੰਤਸੀਗੀਨਿਦ
 ਕਭੀਤਰੈ॥੧॥ ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਤੇ
 ਮੁਖੁਭਵੈ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਕਾਗ
 ਜਿਉਲਵੈ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਸਰ
 ਪਜੋਨਿਪਾਇ। ਸਿਤਨਕੈਦੁਖਾਨਿ
 ਤਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ। ਸਿਤਨ
 ਕੈਦੁਖਾਨਿਤਿਸਨਾਮਾਹਿਜਯੈ। ਸਿ
 ਤਕੈਦੁਖਾਨਿਸਭਕੋਢੁਯੈ। ਸਿਤਕੈ

॥ ਸਿਤਕੇ ਨਿਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇ
 ਗਾ ॥ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਤਕੁ ਵੈਤ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋ
 ਇਸੇ ਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ
 ਆਪਾ ਵਿਤੁ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੇ
 ਕਾਨਾ ਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡੁ
 ਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿ
 ਆਗੈ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕ
 ਰੀ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥
 ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸਿਤਕਾ
 ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇਖੀ

ਨਕਸੀਤਭਾਵੈਤਾਯਾਏਉਬਾਗਿ॥
 ਪ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਏਉਬਿਯਾਯਾ
 ਏ॥ਸਿਉਜੰਯਾਬਿਹੁਨਮਝੁਲੀ
 ਤਕਯਕਾਏ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਕੁਖ
 ਨਹੀਰਾਜੇ॥ਸਿਉਪਾਵਕਈਧਨਿ
 ਨਹੀਧਾਪੈ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਛੁਟੈਇ
 ਕੇਯਾ॥ਸਿਉਬੁਆਕੁਤਿਯੁਖੇ
 ਤਮਾਰੀਦੁਹੇਯਾ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀ
 ਧਰਮਤੇਰਹਤਾ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਸਦ
 ਸਿਖਿਆਕਹਤਾ॥ਕਿਹਤੁਨਿਦਕ
 ਕਾਧੁਰਿਹੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੇਤਿ

ਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ ਸਦਾਸਦਾ
 ਤਿਸਕਓਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਪੁਰਕੀਓ
 ਸਤਤਿਕਰਹੁ॥ ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਅਤਿਸ
 ਹਿਯਿਆਵਹੁ॥ ਸਾਸਿਰਾਸਿ॥ ਸਰੁ
 ਕਛੁਵਰਤੈ॥ ਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ ਜੈ
 ਸਾਕਰੈ॥ ਤੈਸਾਕੋਬੀਆ॥ ਅਪਨਾਖੇ
 ਯੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ ਦੁਸਰਕਓ
 ਨਕਹੈ॥ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਕ
 ਹੈ॥ ਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ ਬਡਰੁ
 ਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥ ੮॥ ੧੩॥
 ਸਯੋਕੁ॥ ਤਜਹੁ॥ ਸਿਆਨਪਸੁਰਿ

ਕੁਸੋਇ ਨਾਨਕਾ ਬਿਪਨੁ ਨ ਲਾਗੈ
 ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਾਰਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਾਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਿ
 ਉਹਾਰਾ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਮੁਹੇ ਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਜੀ
 ਉ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾਰੀਗੁ ॥ ਸ
 ਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨ ਮੈ ਸਭ ਸੰਗੀ ॥ ਚਰ
 ਨ ਚਲ ਉਮਾਗਗਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਮੈ
 ਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀ ਐਹਾਰਿ ਬਿੰਦਾ ॥ ਕ
 ਰਹ ਰਿਕਰ ਮਸ਼ਵ ਨਹ ਰਿਕਥਾ ॥ ਹ
 ਰਿਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥

ਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾਸ
 ਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਹਰਤਾ॥
 ਅਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਾਬਖਾਨੁ
 ਗਿਹਸਤਮਾਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ
 ਏਕਉਪਾਗਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ
 ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਾਨਿਬੁਖਾਨਾ
 ਨਕਤਿਸਾਂਹਿਨਣਾਗਾਰਿਦੁਖਾ॥੪॥
 ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਾਨਿਚਿਤਿਅ
 ਵੈ॥ਸੋਸੀਤੁਸੋਹੋਲਾਨਹੀਰੂਣਾਵੈ॥
 ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕੇਰਪਾਕਰੈਸੋ

ਅਪਿਸਗਣਾਮਹਿਅਪਿਆਅਨਿਕ
 ਜੁਗਤਿਗਚਿਥਾਂਪਿਓਬਾਂਪਿਆਮ
 ਬਿਨਾਂਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾਧਾਰ
 ਨੁਧਾਰਿਗਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂਅਣ
 ਖਅਭੇਦਪੁਰਖਪਰਤਾਪੁਆਪਿ
 ਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪਾ॥੬॥ਜਿਨ
 ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੇਰਾਵੰਤਾ॥ਸਗਣਾ
 ਸੇਸਾਰੁਓਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇ
 ਵਕਸਗਣਾਉਧਾਰਨਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇ
 ਵਕਦੁਖਾਬਿਸਾਰਨਾ॥ਆਪੋਮੇਲਿ
 ਯਾਏਕਿਰਪਾਯਾਗੁਰਕਾਸਬਦ

ਸੁਖਾਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿ ਆਏ॥
 ਆਪਸਕਉਅੰਪਦੀਨੇਮਾਨੁ॥
 ਨਕਪੁਰਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥ ੮॥ ੧੪
 ਏਕੁਗਾਸਰਬਕਯਾਭੁਰਧੂਰਪੂਰ
 ਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਗਾਜਾਕੋਸਿਮ
 ਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਥਿ
 ਹਾਗ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੂਟੀ
 ਗਾਢਨਹਚਗੁਪਾਯਾਸਰਬਜੀ
 ਅਆਪੋਪ੍ਰਤਿਪਾਯਾਸਗਾਯਾਕੀ
 ਚਿਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਸਤੇਬਿ
 ਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦ

ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਗੁਆਤਿ ਸੁਦੇ ਨਹਾਰੁ
 ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁਆਂ ਜਿ ਸੁਗੁਰਪੁ ਸਾਦਿ
 ਤੁਟੈ ਹਉਰੇ ਗੁਆਨਾਨ ਕਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ
 ਅਰੇ ਗੁਆਨਾ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਬਾ
 ਮੈ ਬੰਮਨੁਆਤਿ ਉਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨ
 ਹਿਅ ਸਬੰਮਨੁਆ ਜਿਉ ਪਾਖਾਨੁ ਨਾਵ
 ਚਾੜਿ ਤਰੈ ਪਾਣੀ ਗੁਰਚਰਣੁ ਣ
 ਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈਆ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰੁ ਦੀ
 ਪਕਪਰਗਾਸੁਆ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
 ਮਨਿ ਹੋਇ ਬੰਗਾਸੁਆ ਜਿਉ ਮਹਾਉ
 ਦਿਆਨ ਮਾਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ਤਿਉ

ਤਿਉ

ਦੇ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜ
 ਹਿ ॥ ੧॥ ਜੇ ਸੁਖ ਰਕਓ ਏਨਿ ਤੂ
 ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੇਤ ਨ ਘਰਿ
 ਪਾਇਆ ਤਾਜਿ ਮਾਭਿ ਮਾਨੁ ਏਹੁ ਮ
 ਨ ਮੋਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ਤੋ
 ਏਨਾ ਏਨਾ ਦਿਖੈ ਪਸੈਤ ਹਸੈ ਗਿਚਾ
 ਏਨਾ ਅਵਗਤਿ ਆਗਿਆ ਬਿਖਿਆ
 ਜੰਜਾਣਾ ਪੀਨੀ ਪੀਨੀ ਕਹੈ ਸਕੁ ਕੋ
 ਏਨਾ ਮੁਖਿ ਉਜਲਾਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਸੇ
 ਏਨਾ ਏਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਦਿਗਲਾ ਵਾਪਾਰੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੈ ॥ ਪ

ਵਾਯਾਨਹਾਰਾਗਾਰੁਖੇਕਉਦੇਵਤ
 ਅਧਾਰਾਸੰਬੰਧਾਨਿਧਾਨਜਾਕੀ
 ਦਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਬਾਭਿਖੇ
 ਕਾਠਾਹੁਪਾਹਿ॥ ਸੰਗੁਕਿਛੁ
 ਤਿਸਕਾਓਕਰਨੇਜੇਗੁ॥ ਤਿ
 ਸੁਬਿਨੁਦੁਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ ਜ
 ਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨਰੇਨੁ
 ਸਰੁਤੇਉਚਾਨਿਰਮਲਾਇਹਕ
 ਰਣੀ॥ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕ
 ਓਨਾਮੁਦੀਆਨਾਨਕਸੇਜਨੁ
 ਨਿਰਮਲਾਬੀਆ॥ ੭॥ ਜਾਕੈਮ

ਤਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨਾਤਿਸਾਹਿ
ਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰ
ਸੈਨਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਅਬਿੰਨਾਸੀਪ੍ਰਭਮਨਮਾਹਿਰਾਖੁ
॥ਮਾਨੁਖਕੀਤੁਪ੍ਰੀਤਿਤਿਅਗੁ
॥ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਹੋਇ॥
ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਅ
ਪੇਬੀਨਾਅਪੇਦਾਨਾਗਾਹਿਰਗੀ
ਭੀਰੁਗਾਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦਾਕ੍ਰਿਪਾਨੇ
ਧਾਨਦਾਇਆਯਬਖਸੀਦਾਸਾ

ਅਗਨਾਨਕਾਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈ
 ਅੰਤੁਨਪਾਇੰਆ॥੩॥ ਜਾਕੀਯ
 ਲਾਕੀਆਤਿਨਾਹਿ॥ ਸਗਾਣਦੇ
 ਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ॥ ਪਿਤਾਕਾ
 ਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੁਤੁ॥ ਸੰਗਾਣਪ
 ਰੇਈਅਪੁਨੈਸੁਤਿ॥ ਸੁਮਤਿਗੀ
 ਆਨੁਧਿ॥ ਆਨੁਜਿਨਦੇਈ॥ ਜਨ
 ਦਾਸਨਾਮੁਧਿ॥ ਆਵਹਿਸੇਈ॥ ਤਿ
 ਹੁਗੁਣਮਾਰਿ॥ ਜਾਕਉਰੁੰਰਮਾਏ॥
 ਜਨਮਿਮਰੈ॥ ਛਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥
 ਉਚਨੀਚਾਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨਾਜੈ

ਤਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨਾ ਗਿਆਨਾ ਪਿਆਨਾ ।
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੰਗਲਾ ਆਕਾਸ਼ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾ
 ਰੇ ਪੁਰੀ ਆਂਸ ਭੁਭਵਨਾ ਨਾਮ ਕੇ ਸਿਰਿ
 ਉਧਰੇ ਸੁਨਿਸ਼ਵਨਾ ਕਾਗਿ ਕਿਰਪਾ
 ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ਨਾਨਕ
 ਚਉਥੇ ਪਦਮਾਹਿ ਸੇਜਨੁ ਗਾਤਿ ਪਾਏ
 ਪਾਹੁ ਪੁਸਤਕਾ ਕਾਸਤਿ ਅਸਥਾਨਾ ॥
 ਪੁਰਖੁ ਸਾਤਿ ਕੇ ਵਲਾ ਪਰਧਾਨਾ ਕਰਤੁ

ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸਾਤਿ ਕ
 ਆਸ ਰੁਸਾਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪ
 ਨੀ ਮਿਤਿ ਗਾਤਿ ॥ ਜੇ ਸਕੀ ਸਿਸ
 ਟਿਉ ਕਰੈ ਹਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰਨ ਬੁਝਿ
 ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ
 ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਰਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸ
 ਮਨ ਬਿਸਮ ਰੁਏ ॥ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿ
 ਨਿ ਬੁਝੈ ਆਤਿਸੁ ਆਇ ॥ ਆਸੁ ਦ
 ॥ ਪੁਰ ਕੈ ਰੀਗਿ ॥ ਰਾਚੇ ਜਨ ਹੋ ॥ ਗੁਰ
 ਕੈ ਬਚਨੀ ਪਦਾਰਥ ਯਹੋ ॥ ਓਇ

ਸਾਤਿਸਾਤਿਪੇਖਨਹਾਰਗਾਨਾਮੁਸਤਿ
 ਸਾਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰਗਾਅਪਿਸ
 ਤਿਸਾਤਿਸਰੁਪਾਰੀਆਪੇਗੁਣ
 ਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀਆਸਬਦੁਸਤਿ
 ਸਾਤਿਪ੍ਰਬੁਬਕਤਾਸੁਗਤਿਸਤਿ
 ਸਾਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾਬੁਝਨਹਾਰ
 ਕਉਸਾਤਿਸਰੁਹੋਇਆਨਾਨਕਸ
 ਤਿਸਾਤਿਪ੍ਰਬੁਸੋਇਆ॥੧॥ਸਾਤਿਸ
 ਰੁਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆਕ
 ਰਨਕਰਾਵਨਾਤਿਨਮੁਖੁਪਛਾ
 ਨਿਆਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸੁਸੁ

ਪਰਤੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਨਿਰਮਲਾ ਗੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ
 ਸੇਵਕ ਜਾਨੈ ਸੀਗੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇ
 ਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਗੀ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਪ੍ਰਭ ਪਾਯਾ ਨਹਾਗਾ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿ
 ਸੁਦਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੇ ਸੇਵਕ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਾ
 ਹੈ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ
 ਢਾਕੈ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰ
 ਪਰ ਰਾਖੈ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ

ਦੁਤਮਾਪਾਤਾਕਉਗਾਖਤਦੇਕ
 ਰਿਹਾਬਾਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬ
 ਹੁਰਸਤਿਅਤਿਸੰਕੇਕਰਤਬਾਬਿਰ
 ਬੇਜਾਤਿਅਮਾਰੈਗਾਖੈਅਵਰੁਨਕੇ
 ਏਅਸਰਬਜੀਅਕਾਰਾਖਾਸੇ
 ਏਕਾਹੇਸੇਚਕਰਹਿਰੇਪਾਣੀ
 ਅਜਪਾਨਾਨਕਪੁਰੁਅਯਾਖਾਵੇ
 ਡਾਣੀ॥੫॥ਬਾਰੇਬਾਰਬਾਰਪੁ
 ਰੁਜਪੀਐਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਇਹੁ
 ਮਨੁਤਨੁਪੁਪੀਐਨਾਮਰਤਨੁ
 ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਗਾਤਿ

ਰੁਆਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ਤਿਸ
 ਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ॥ਤਿ
 ਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਾਨਉ॥
 ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਬਸਾਹਿਰਜੁਰੇ
 ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥
 ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਏਹਿ॥ਮਨੁ
 ਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ਜੇ
 ਨਿਜਾਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਬੂਪਛਾਤਾਂਸੇ
 ਜਨੁਸਰਬਬੈਕਕਾਦਾਤਾ॥ਤਿਸ
 ਕੀਸਗਨਿਸਰਬਸੁਖੰਪਾਵਹਿ॥
 ਤਿਸਕੈਦਗਸਿਸਰਪਾਪਮਿਟਾਵ

ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਯੁਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰਬਚਨ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ
 ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰਕਾਸਿ ਖੁਬ
 ਕਾਰਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕ
 ਉਨਾ ਮਧਨੁ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਕਾਸਿ ਖੁ
 ਵਡ ਭਾਗੀ ਹੋ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕ
 ਹਯਾਤੁ ਪਯਾਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਇ ਸ
 ਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇ ਵਕੁ ਜੇਰ
 ਹੈ ॥ ਗੁਰਕੀ ਆਗੀ ਆਮਨ ਮਹਿ
 ਸਹੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਾਰਿ ਕਛੁ ਨ

ਗੁਰਕਉ ਬਲਿਜਾਉ ॥ ਸਰਬਾਨਿ
 ਧਨਜੀਅਕਾਦਤਾ ॥ ਆਲਪਹ
 ਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਗਿਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁ ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁਰੁ
 ਮੁ ॥ ਸਹਸਾਸਿਆਨਪਯਾਇਆ
 ਨਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁ
 ਬਰੁਗਾਗੀਪਾਈਐ ॥ ਆਸਯ
 ਯਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਗਧਰਸ
 ਤਚਰਨਗਾਤਿਨਿਰਮਲਾਰੀਤਿਗੁਰੇ
 ਟਤਸੀਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਗਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਾਕੀਕੀ
 ਮਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਅਨਿਕਰੁਗ
 ਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ॥ ਚਰਨਕ
 ਮਲਾਹਿਰਵੈਸਿਮਰਹਿ॥ ਸਦਬ
 ਯਿਹਾਰੀਸਾਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥ ਨਾ
 ਨਕਾਜੇਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜ
 ਪਨੇ॥ ਪਾਇਹੁਗਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜ
 ਨੁਕੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਅਮਰੁ
 ਸੋਹੋਇ॥ ਓਸੁਪੁਰਖਕਨਾਹੀਕਦੇ
 ਬਿਨਾਸਾ॥ ਜਾਕੈਅਨਿਪ੍ਰਗਟਗੁਨਤ
 ਸਾ॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਠਾਇ

ਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਾ
 ਧਸੀਗੀਜਾਪਿਨਾਂਮੁਮੁਗਾਰੀ॥ਬੇ
 ਤਿਪਾਈਚੁਕੇਕੁਮਗਵਨਾ॥ਸੁਨਿ
 ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਵਨਾ॥
 ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਭੀ
 ॥ਕਯਾਧਾਰਿਜੀਨਿਸਗਈਸੇ
 ਹੀ॥ਅਪਨੇਦਾਭਿਪੁਰੁਆਪਿ
 ਬਨਾਏ॥ਅਪੁਨੀਕੀਮਾਤਿਅਪੇ
 ਪਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੇ
 ਏ॥ਸਰਬਾਨੇਰੀਤਾਰਿਏਕੇਸੇਇ
 ॥ਓਤਿਪੋਤਿਗਵੇਆਰੁਪਰਗਾ॥

ਸਾਰਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਿਦ
 ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਨ ਸੋ ਪੁਰੁਸ ਮਰਥੁ ਆਇ ਜੁ ਕ
 ਰਿਗਹੁ ਨ ਮੁਹਰਿ ਵਸੁ ਆਇ
 ਹਧਨੁ ਸੀਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ
 ਮੰਤਰ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ
 ਆਇ ਕਾਮਾ ਸਰਾਬਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾ
 ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਨ ਕਉ ਚਾਹਿ ਕੁੰਟ
 ਉਠਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੋਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇ
 ਵਾਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਕ

ਉਬਿਘਪਨਨਯਾਗੈਕੋਇ।
 ਜਾਕੈਹਦੈਸਬੈਗਰਿਸੋਇ।
 ਕਾਲੇਤਾਤੀਠਾਂਦੁਹਰਿਨਾਉ
 ਸਿਮਾਗਿਸਿਮਾਗਿਸਦਾਸੁਖ
 ਪਾਉ।ਭਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇ
 ਅਸਾਭਗਾਤਿਭਾਇਆ
 ਤਮਪਰਗਾਸਾਤਿਤੁਪਾਰਿ
 ਜਾਇਬਸੈਆਬਿਨਾਸੀ।ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਯਾਸੀ॥੩॥
 ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ
 ਜਨਮਿਮਰੈਸੇਕਾਚੈਕਾਚਾ॥

ਤਸੀਤਕੁਟਿਬਅਰੁਬਨੀਤਾ॥੬
 ਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਦੁਨਸਾਨਾਖਾ
 ॥ਗਾਜਰੀਗਮਾਇਆਬਿਸਥਾ
 ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਢੁਟਕਾ
 ॥ਅਸੁਹਸਤੀਰਬਅਸਵਰ
 ॥ਭੁਠਾਰੰਭੁਭੁਪਸਾਗੀ॥ਜੇ
 ॥ਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਾਬਿਗਾਨਾ
 ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਨ
 ॥ਗੁਰਕੀਆਤਿਤੁਏਹੀਇਅ
 ॥ਨੇ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਭੁਬੈਸਿ
 ॥ਆਨੇ॥ਹਾਰੀਕੀਭਗਤਿਕਹੁ

ਫਿਰਾਸਾਸਿਗਾਮਿਗਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
 ਫਿਰਾਛਾਡਿਸੇਆਨਪਸਗਈ
 ਮਨਾਮਾਧਮੇਰੀਪਾਵਹਿਸ
 ਚੁਪਨਾਗਰਿਧੁਜੀਮੀਚੰਕਰ
 ਗੁਬਿਉਗਰਾਈਧਾਸੁਖਦਰਗ
 ਹਜੈਕਾਗਾਸਰਬਾਨਿਰੰਤਾਰਿਏ
 ਕੋਦੇਖਾਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸ
 ਤਾਕਿਏਖਾਗਾਏਕੋਜਾਪਏਕੋ
 ਸਾਣਗਾਹੀਏਕੁਸਿਮਾਰੇਏਕੋਮ
 ਨਆਹਿਏਕਸਕੇਰੁਨਗਾਉ
 ਅਨੰਤਾਮਾਨਿਤਨਿਜਾਪਏਕ

ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਾਰੋ ਕੀਰ
 ਪਾਵੈ ਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ
 ਕੀ ਮਾਂਗ ਉਪੁਗਿ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਕੇਰੁ ਨਗਾ ਵਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਹਿ ਪਿਆ ਵਉ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਾਸਿ ਉਲਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭੁਗ
 ਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਏ
 ਕ ਓਟ ਏਕੋ ॥ ਆਪਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾ
 ਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ

ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਗੋਇਓਦਾਇਆ
ਯੁਆਸੇਵਕੁਕੀਨਿਸਦਾਨਿਹਾਯੁ
ਬੀਧਨਕਾਟਿਮੁਕਾਤਿਜਨੁਕੁਇ
ਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕੁਮੁਗ
ਇਆਗਇਓਪੁਨੀਸਰਪਾਸਰੁ
ਪੁਰੀ॥ਕਹਿਗਹਿਆਸਦਮੀਗ
ਹਜੁਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤੀਨੇਲੀ
ਆਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀ
ਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੋਕਉਬਿ
ਸਰੈ॥ਜੇਪਾਣਨਭਾਨੈ॥ਸੋਕਉ
ਬਿਸਰੈ॥ਜੇਕੀਆਜਾਨੈ॥ਸੋਕ

ਮੁਆਸਿਮਾਗਿਸਿਮਾਗਿਸਿਮਾਗਿਸੁ
 ਖਪਾਵਹੁਆਮਾਂਪਿਜਪਹੁਅਵ
 ਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਭਗਤਿਭਾ
 ਏਤਰੀਐਸੈਸਾਰਾ। ਬਿਨੁਭਗਤੀ
 ਤਨੁਹੋਸੀਛਰਾ। ਸਰਬਕਾਇ
 ਆਣਸੁਖਾਨਿਧਿਨਾਮੁ। ਬੁਝਤਜਾ
 ਤਪਾਏਬਿਸਾਮੁ। ਸਗਲਾਦੁਖ
 ਕਾਹੋਵਤਨਾਮੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪ
 ਹੁਰੁਨਤਾਮੁ। ॥੧॥ ਓਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇ
 ਮਰਸੁਚਾਉ। ਮਨਤਨਅੰਤਾਰੇ
 ਏਹੀਸੁਆਉ। ਨੇਕਹੁਪੇਖਿਦ

ਘਟਾਕਰਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਅ
ਇਪੁਰਖੁਕਾਰਨੁਕਰਤਾਗਭ
ਗਤਜਨਾਕੇਪਾਨਅਪਾਗਾਜੇ
ਜੇਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤਾਭਗ
ਤਿਭਗਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤਾਹਮ
ਨਿਰਗੁਨੀਅਰਨੀਚਅਜਾਨੀ
ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਨਿਪੁਰਖੁ
ਕੁਗਵਾਨਾ॥੭॥ਸਰਬਬੇਕੁੰਠ
ਮੁਕਾਤਿਮੋਖਪਾਏਏਕਾਨਿਮਖ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏਅੰਨਿਕਰਾਜ
ਕੇਗਬਾਡੀਆਈਹਰਿਕੇਨਾਮ

ਅਕਾਗੁਇਹੁ ਕਛੁ ਨਾ ਦਿਸ ਟੇਤਾ
 ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤ ਬਿਕਰਾ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥
 ਜਾ ਬਿਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ
 ॥ ਤਾ ਬਿਬੇਗ ਬਿਰੋਧਾ ਕਿ ਸੁਸੀਰੀ
 ਕਮਾਤੀ ॥ ਜ ਬਾਇ ਸਕਾ ਬਰਨੁ
 ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤਾ ॥ ਤ ਬਹਰਖੁ
 ਸੋਗੁ ਕਹੇ ਕਿਸਾਹਿ ॥ ਬਿਆਪਤੀ
 ॥ ਜਾ ਬਿਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਾ
 ਰ ਬਹਮਾ ॥ ਤਾ ਬਿਸੋਇ ਕਹਾ ਕਿ
 ਸੁਹੇਵ ਤ ਭਰਮੁ ॥ ਆਪਨ ਬੇਧੁ
 ਆਪਿ ਵਰਤੀ ॥ ਜਾਨਾਨ ਕਕਕੈ

ਗਾਨਾਨਕਠਾਕੁਰਾਅਗਮੁਅਪ
 ਗਾਨਾਨਕਠਾਕੁਰਾਅਗਮੁਅਪ
 ਨਾਮਾਸਨਾਤਹਜਨਮਮਰਨੁਕ
 ਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨਾਜਾਬਿਪੁਰੁ
 ਕਰਤਾਪੁਰੁਸੋਇ।ਤਬਿਜਮਕੀ
 ਤਾਮਕਹਾਗੁਕਿਸੁਹੋਇ।ਜਾਬਿ
 ਆਬਿਗਾਤਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰੁ
 ਕਾ।ਤਬਾਚੇਰਗੁਪਾਤਿਕਿਸੁਪੁ
 ਛਤਲੇਖਾ।ਜਾਬਿਨਾਥਨਿਰੰਜ
 ਨਾਅਗੋਚਰੁਅਗਾਧੇ।ਤਾਬਿਕਥਿ
 ਨੁਛੁਟੈਕਓਨੁਬੀਧਨਬਾਧੇਅ

ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ
 ਨ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕ
 ਨਾ॥ ਹਿਸੁ ਮਾਰੁ॥ ੪॥ ਜਾ ਬੀਆਪ
 ਨੀ ਸੇਰਾ॥ ਆਪਨੀ ਸੀਰੀ ਬਨਾਈ
 ਮਤਾ ਬੀ ਕਵਨੁ ਮਾਇ ਬਾਪੁ॥ ਮਤ
 ਸੁਤ ਕਾਈ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਛਾ
 ਆਪਾ॥ ਹੋ ਪਰਬੀਨ॥ ਤਹ ਬੇਦ
 ਕਤੇ ਬਕਹਾ॥ ਕੋਊ ਚੀਨ॥ ਜਬ ਅ
 ਪਨ ਆਪੁ॥ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ॥ ਤਉ
 ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ॥ ਬੀਚ
 ਰੇ॥ ਜਬ ਅਪਨ ਉਚ ਆਪਨ

ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੇਗਾ

ਚਿਤਾ ਜਹ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਆਪਿ
 ਪਤੀ ਅਗਾ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕ
 ਉਨੁ ਸੁਨੈ ਨਹਾਗਾ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ
 ਓਚ ਤੇ ਓਚਾ ਸਨਾਨ ਕ ਆਪ ਸਕ
 ਓ ਆਪਾਹਿ ਪਹੁੰਚਾ ॥੬॥ ਜਹ
 ਆਪਿ ਗਚਿ ਓਪਰ ਪੰਚ ਅਕਾਰੁ
 ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਕੀਨੈ ਬਿਸਥ
 ਰਾ ਆਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵ
 ਤਾ ਅਯਾਜਾਇ ਮਾਇਆ
 ਜੀ ਜਾਣਾ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਹ ਭਰਮੁ
 ਭੈਰਾਗਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾ

ਖੇਲਾਖਿਲਾਵੈ॥ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ਅਥ
 ਹੁ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ॥ ਜਿਉ ਬੁ
 ਣਾ ਵਹੁ॥ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋ
 ਲੈ॥ ੮॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਜੀਅ ਜੀਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾਂ ਆਪੇ ਵ
 ਰਤਾ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੋ ਪਸ
 ਰਿਆ ਦੁਜਾ ਕਹਾਵਿ ਸਟਾਗ॥ ੧॥
 ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਆਪ ਕਥੈ ਅ
 ਪਿਸੁ ਨ ਨੇਹਾਰਾ॥ ਆਪਾ ਹਿਏ ਕ
 ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭ
 ਵੈਤਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ॥ ਆਪ

ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ। ਸਭਾ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਸਿ
 ਰੰਜਨੁ ਰਾਇ। ਜੀਆ ਕੀ ਜੁਗ
 ਤਿ ਜਾ ਕੇ ਸਭਾ ਸਿ। ਅੰਤਰਿ ਬ
 ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ। ਗੁਨ ਨਿਪਾਨੁ
 ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸ
 ਦਾ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ
 ਹੋਵਾਇਆ। ਸਭਾ ਉਪਾਸਿ
 ਵਤ ਕਿਰਪਾ ਲਾ। ਅਪਨੈ ਕਰਤਾ ਬਿ
 ਜਾਨੈ ਆਪਿ। ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਗਹਿ
 ਓਬਿ ਆਪਿ। ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਜੀਅ
 ਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ। ਜੈ ਜੋਗ ਚਉਥੁ

ਬੰਧਨ ਤੇਰ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰਿ ॥ ਅ
 ਨਾਇਨੁ ਪੁਜਾਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰਿ ॥ ਇ
 ਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਏ ਪਰ ਲੋਕ ਸੁਹ
 ਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਰੁਆ ਪਾਹਿ
 ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਿ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿ
 ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪੁ
 ਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਉਤੁ ਤੁ
 ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੁਖ ਭਰੇਹੁ
 ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬ
 ਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪਾਨ
 ਤਰਨ ਕਾਇਹੋ ਸੁਆਉ ॥ ਅਠ

ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ॥ ਦਰਗਾਹੀ
 ਬਹੈ ਖੋਪਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਏਕਾਟੇ ਕਰ
 ਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਹਾਰੀ
 ਨ ਮਾਵਾਹਿ ਜਾਹੀ॥ ੬॥ ਤਿਸ
 ਤੇ ਦੁਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ॥ ਭੀ ਬਹੈ
 ਰਾਖਨ ਹਾਰਿ ਆਇ॥ ਨਿਰਭੈ
 ਉਪਜੈ ਸੰਗਾ ਭਉ ਮਿਟੈ॥ ਪੂਰ
 ਕਿਰਪਾ ਭੋਪਾਣੀ ਢੁਟੈ॥ ਜਿਸੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖਾਨਾ
 ਮੁਜ ਪਾਤਿ ਮਾਨਿ ਹੋਵਤੁ ਸੁਖਾ॥
 ਚਿਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਮਹੀ ਕਾਰਾ॥

ਤਕਾਏ॥ ਅਮਰ ਕੁਏ ਅਮਰ
 ਪਦੁਪਾਇ॥ ਅੰ॥ ਸਾਧਿ ਸੀਰੀਨਾ
 ਨ ਕਰਗਿ ਪੀਅੰਗਾਇ॥ ਅੰ॥ ੮॥
 ੩੩॥ ਸਯੋਕ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰ
 ਜਨੁ ਗੁਰਦੀਅੰ॥ ਅੰ॥ ਗੀਅਨੁ
 ਅੰ॥ ਧੋਰਾ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਹਰਿਕਿਰ
 ਪਾਤੇ ਸੀਤੁ ਭੇਟਿ॥ ਅੰ॥ ਨ ਕਮਾਨਿ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅੰ॥ ਸਦਪਦੀ॥
 ਸੀਤ॥ ਸੀਰੀਅੰ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਫੀਠਾ
 ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਏ॥ ਗਾਮੀਠਾ॥
 ਸਗਲਾ ਸਮਿਰੀ॥ ਏਕੁ ਸੁਪ

ਇਆਲਾਸਰਬਲੇਕਪੁਰਨਪੁ
ਤਿਪਾਲਾਬਨਿਤਨਿਪਰਬਤਿ
ਹੈਪਾਰਬਹਾਂਮੁਆਜੈਸੀਆਗੀ
ਆਤੈਸਾਕਰਮੁਪਉਨੁਪਾਣੀ
ਬਸੀਤਰਮਾਹਿਚਾਰਕੁਟਦ
ਹਾਦਿਸਸਮਾਹਿਅਤੇਸਤੇਕਿ
ਨਹੀਕਉਠਾਉਗੁਰਪੁਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦ
ਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਮਾਹਿਦੇਖੁ॥
ਸਸੀਅਰਿਸੁਰਨਖੜਮਾਹਿਏ
ਕਾਬਾਣੀਪ੍ਰਕੁਕੀਸਭੁਕੋਬ

ਰਹਤਾ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸਾਭਿ
 ਕਹਤਾ ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖ
 ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਭਾਗੁ ਪੂਰੁ
 ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ
 ਉਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸਾਭਿ
 ਮੋਹੀ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਸਾਤਿ ਕੀ ਅ
 ਸਭੁ ਸਾਤਿ ॥ ਭਿਸੁ ਪੂਰੁ ਤੇ ਸਗਲ
 ਉਤਪਾਤਿ ॥ ਭਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕੇ ਗੰਥ
 ਸਥਾਰੁ ॥ ਭਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾ
 ਰੁ ॥ ਆਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜ
 ਾਇ ॥ ਭਿਸੁ ਭਾਵੈ ਭਿਸੁ ਲਾਇ ਮ

ਮਾਧਿਅਲਿਪਾਤਿਰਹੈ॥ ਜੋਕਿ
 ਛੁਕਹੁਣੁ ਸੁਆਪਿਹੀਕਹੈ॥
 ਮਾਗੀਆਮਾਵੈਆਗੀਆ
 ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲ
 ਏਸਮਾਇ॥ ਵੀ॥ ਇਸਤਹੀਇ
 ਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ॥ ਓਰੇਕਹਹੁਕਿ
 ਨੈਕਛੁਕਰਾ॥ ਮਾਪਿਰੁਲਾਕ
 ਤੁੰਤਿਅੰਤਿਨੀਕੀ॥ ਮਾਂਪਿਸਚੁ
 ਧਾਰੀਸਚੁਸਾਚੁ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਅ
 ਪਨਸੀਗਿਰਾਚੁ॥ ਤਾਕੀਗਾਤਿ
 ਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਸੁਸਾਰੀ

ਮਾਧਿਅਲਿਪਾਤਿਰਹੈ॥

ਕਾਰਾ॥੮॥੨੩॥ਸਏਕੁ॥
 ਪੁਰਾਪੁਰੁਅਰਧੀਆਪੁਰਾਜਾਕਾ
 ਨਾਉ॥ਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇ
 ਕੇਰੁਨਗਾਉ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਓਪਦੇਸੁ॥ਪ
 ਰਬ੍ਹਮੁਨਿਕਾਟਿਕਾਰਿਪੇਖੁ॥ਸਾ
 ਸਿਸਾਸਿੰਸਿਮਰੁਗੋਵਿਦਾ॥ਮ
 ਨਅੰਤਾਰਿਕੀਉਤਰੈਚੰਤੁ॥ਅਸ
 ਅਨਿਤਾਤਿਅਗਾਹੁਰੰਗਾ॥ਸੰਤ
 ਜਨਾਕੀਪੁੰਰਿਮਨਮੰਗਾ॥ਅੰਪ
 ਛਾਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ॥ਸਾਧਿਸੰ

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਤੇ ਇਉਂ ਪਾਰਾ)

੨੦੨

ਬਾਰੀ ਬਾਗਾਨਾਨ ਕਜੀ ਅਕਾਇ
ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮੁ ਸਯੋ ਕਮਾ
ਧਿ ਕੇ ਬਚਨਿ ॥ ਅਮੁਲੀ ਕਲਾਲ
ਇਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕੁ
ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਸੁਭਾ ਲੰਗੀ ਦੁਸ
ਭਾਤਾ ਕਾ ਸੰਗਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅ
ਨਾਹ ਦੁਵਾਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅੰ
ਦਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰੰਗਟੇ ਗੁਪ
ਪਾਲਾ ਮਹੰਤ ਕੇ ਮਾਂਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉ
ਧਰੈ ਤਿਨਿ ਕੇ ਸਾਥੇ ॥ ੩ ॥ ਸਗਨਿ

ਹਜਿਗੋਵਿਦਗੁਨਿਨਾਮੁਆਜਿਸੁ
 ਮਾਨਿਵਸੈਸੁਹੋਇਨੀਧਾਨਾਸਰ
 ਥਾਇਛਤਾਕੀਪੁਰਨਹੋਇੰਪੁ
 ਧਾਨਪੁਰਖੁਪਗਟੁਸਕੁਲੋਇੰ
 ਸਕੁਤੇਉਚ ਪਾਏਅਸਥ
 ਨੁਆਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਿਜਾ
 ਨੁਆਗਰਿਪਨੁਖਾਟਿਚਲੇਜਨੁ
 ਸੋਇੰਨਾਨਕਾਜਿਸਾਹਿਪਰਾਪ
 ਤੇਹੋਇੰਪੁਆਖਿਮਾਸਾਤਿਰਿਧਿ
 ਨਵਨਿਧਿਆਬੁਧਿਗੀਆਨੁਸ
 ਰਬਤਹਾਸਿਧਿਥਾਬਿਦਿਅਤੁ

॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸ ਤਬੇ ਦਬ ਖਾਣੀ
 ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤੁਕੇ ਵਲੁ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤਿ ਕੈ ਮਨਿ
 ਬਿਸਾਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਗਾਧੁ ॥
 ਧਿ ਸੀਗੀ ਮਿਟੈ ॥ ਸਿਤਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਜਮ ਤੇ ਢੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਾਕਿ
 ਕਰਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧਿ ਸਗਲਿ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਮਨਿ
 ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ
 ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਜ
 ਨਮੁ ਮਗਨ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਨੰਦਗੁਰਗੁਰਮਕਏਲੀਮਭ
 ਅਨੰਦਗੁਰਗੁਰਮਕਏਲੀਮਭ
 ਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਤਾ
 ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਤਾ
 ਜੀਆਦਧਾਈਆਗਰਗਰਤ
 ਨਪਰਵਹਪਰੀਆਸਬਦੁਗ
 ਵਟੁਆਈਆਸਬਦੇਤਗ
 ਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾਮਾਨਿਜਿਨੀਵਸ
 ਏਆਗਕੇਰੇਨਾਨਕਅਨੰਦੁਹੇਅ
 ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮ
 ਨਾਮੇਰਿਅਤੁਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾਕਿਆ
 ਨਾਹੀ ਘਾਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
 ਮੇਰਾ ਜੀਨਿ ਰੁਖਾ ਸਾਭਿ ਗਵਾਈ
 ਆਕਾਰਿ ਸਾਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿਆ
 ਇਵਾਂ ਸੇ ਆਜੀਨੀ ਇਛਾ ਸਭਿ
 ਪੁਜਾਈ ॥ ਆਕਰ ਬਾਣੁ ਕੀਤਾ
 ਗੁਰੂ ਦਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀ ਆਇਹਿ
 ਵਾਡੀ ਆਈ ॥ ਆਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁ
 ਨਨੁ ਮੀਤਹੁ ਸਬਾਦਿ ਪਰਹੁ ਪਿਆ
 ਰੇ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥

ਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਆਕਰੇ ਵੇਚਾ
 ਹੀ ਆਮੁ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰ
 ਥੁਕੈ ਇਨਾ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
 ਬ ਨਿਵਾਹੀ ਆਮੁ ਏਸੁ ਨ ਹੋਰ
 ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬਾਇਯਾਹੀ ਸੁ
 ਵਹੀ ਆਮੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖੈ
 ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਆਕਰੇ ਵੇਚਾਹੀ
 ਆਮੁ ਵਾਅਮਨੰ ਦੁਅਨੰ ਦੁਸੁ
 ਭੁਕੈ ਕਰੈ ਅਨੰ ਦੁਗੁਰੁ ਤੇਜਾ
 ਇਆ ਜਾਇ ਆਮੁ ਅਨੰ ਦੁ
 ਸਦਾ ਗੁਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿ

ਸਿਆਇਕਿਨਾਮਿਯਾਗੀਸਦਾਹਿ
ਆਗਰੁਪੁਸਾਦੀਮਨੁਕਾਇਆ
ਨਿਰਮਲੁਜਿਨਾਕਾਨੁਕਾਵਏ
ਕਰੈਨਾਨੁਕਾਜਿਸੁਦਹਾਪਿਆਰੇ
ਸੋਈਜਨੁਕਾਵਏ॥੮॥ਅਦ
ਹੁਸੀਤਿਪਿਆਰਿਹੋਅਕਥਿ
ਕੀਕਰਹੁਕਹਾਣੀਗਕਰਹੁਕ
ਹਾਣੀਅਕਥੁਕੇਗੀਕਿਤੁਦੁ
ਆਰੇਪਾਣੀਐ॥ਤਨੁਮਨੁਪੀਨੁ
ਸਕੁਸਓਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਮਿ
ਮੀਨਿਐਪਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੁਮੰ

ਸੋਇ ਫਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾ
 ਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲਾ
 ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
 ਏਮਨ ਪਿਆਰੁ ਆਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ
 ਸਮਾਏ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੁੰਝਿ ਖ
 ਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਏ ॥ ਸਾ
 ਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨ ਖਲਿ
 ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਐਸਾ
 ਕੀਸੁ ਮੁਏ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ
 ਪਛੋਤਾਈ ਐ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਓ
 ਪਦੇ ਸੁਸਾਇਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਏ ॥

ਦੇਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ
 ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੀ ਨੀਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਾਰਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ
 ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਾਇਆਇ
 ਆਪਾ ਰੁਝੇ ਰੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੁਚੁ
 ਕਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰੁਝਾ ਭਾਇਆ
 ਕਰੈ ਨਾਨਕਾ ਜੀਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
 ਏਆ ॥੧੩॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾ
 ਣਨਿ ਗਾਈ ॥ ਚਾਣਾ ਨਿਰਾ

ਗੁਣ ਜਾ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੁੰ ਚਲਾ
 ਇਹੀ ਤੇਰੇ ਚਲਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਰਾਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕੰਧ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਾਇਹਿ ਸਿਹੰਰਿ
 ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ
 ਸਿਰੁਰਦੁ ਆਰੈ ਸੁਖ ਪਾਵਹੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਉ
 ਭਾਵੈ ਤੇਰੇ ਚਲਾਵਹੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਂਦੁ
 ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਂਦਾਂ ਮੰਦਾ ਸੋਹਿ

ਪਾਵੇਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿ
 ਤਾ ਸਿਉ ਪਾਵੇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬ
 ਈਆ ਕਹ ਦੇ ਪਾਵੇਤੁ ਸੁਣ
 ਦੇ ਪਾਵੇਤੁ ਸੇ ਪਾਵੇਤੁ ਜਿਨੀ ਮ
 ਨਿਵਸਾਇ ਆਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਸੇ ਪਾਵੇਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
 ਰਿਹਾਇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕ
 ਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵੇਟੁ ਸ
 ਹਜੈ ਸਹਸਾਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾ
 ਏ ਸਹਸਾ ਕਿਤੇ ਸੰਜਾ ਮਿਰਹੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜੀਉ

ਦਾ ਮਾਹਿਨਾ ਮੁਓਤ ਮੁਸੋਸੁਣਹੀ
 ਨਾਹੀ ਫਿਰਹੀ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿ
 ਮਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਸਦੰਤ
 ਜਿ ਮਾ ਕੁੜੇ ਆਗੈ ਤੇ ਨੀ ਜਨਮੁ
 ਜੁ ਐਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਜੀਅਹੁ
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ
 ਬਾਹਰਹੁ ਤਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ
 ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ
 ਕਮਾਣੀ ਮਕੁੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁ
 ਦੇ ਨਾਹੀ ਮਨ ਸਾਸਾ ਚੇ ਸਮਾਣੀ
 ਜਨ ਮੁਰਤ ਨਾ ਜਿਨੀ ਖਾਟਿ ਮਾਭ

ਜੇਕੋਗੁਰਤੇ ਦੇ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਬੈਕੋ ਟੀਪੁ ਛਹੁ
 ਬਿਬੇਕੀ ਆਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੁ
 ਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਦਿਨੁ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਛਿਰਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗੀ ਚਰਣੀ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਮੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
 ਕਵੀ ਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਦਿਨੁ ਸਾਤਿ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩੩ ॥ ਆਵਹੁ
 ਸਿਖ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਪਿਅਰਿ ਹੋਗਾ

ਗੁਰ

ਕੇ

ਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿ
 ਆਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਸਚੇਤੁਜਿਨ
 ਕਾਹਿਰਾਣਾਇਆਮਾਇਆਬੋ
 ਲਾਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨ
 ਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਪੈਰਕਚੀ
 ਬਾਣੀ॥੩੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
 ਰਤਨਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਇ॥
 ਸਬਦੁਰਤਨਾਜਿਤੁਮਨੁਯਾਗਾ
 ਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬਦੇਸੇ
 ਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ
 ਪੇਹੁ ਕੁਝ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿ
 ਮਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਪੰਨੁ ਪਾਪੁ ਬੀਚ
 ਰਵੈ ਤਤੇ ਸਾਹਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੇ
 ਸਾਹਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਝੁ ਤ
 ਤੇ ਸਾਹਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣ
 ਸੀ ਸਾਰਭੁ ਮਿਸੁਤਾ ਸੁਤਿ ਆਰੋ
 ਇਹੀ ਹੀ ਟੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਹਾ
 ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੈ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ
 ਵਸਿ ਆਬੋਧਾ ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਟੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਤ ਤੁਪਾਏ

ਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਗੀਅੰਮੇ॥
 ੨੮॥ ਜੈਸੀਅਗਾਨਿਉਦਰਮ
 ਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆਆ
 ਇਆਅਗਾਨਿਸਕੁਇਕੇਜੰਹੀ
 ਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ ਜਾਤਿ
 ਸੁਭਾਣਾਤਾਜੀਮਿਆਪਰਵਾਰਿ
 ਭਯਾਭਾਇਆ॥ ਏਵਢੁਰ
 ਕੀਯਾਗੀਤਿਸਨਾਮਾਇਆਅ
 ਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ ਏਹੁਮਾਇ
 ਆਜਿਤੁਹਾਰਿਦਿਸਰੈਮੋਹੁੰਉਪ
 ਜੈਭਾਉਦੁਜਾਯਾਇਆ॥ ਕਹੈ

ਨਕਾਜਿਨੁ ਹਾਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਹਾਰਿ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵ ਨ ਜਾਗਾ ॥
 ਹਾਰਿ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵ ਨ ਜਾਗਾ ॥
 ਤਿਉ ਰਤੇ ਗਾਇ ਜਾਣੀ ॥ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ
 ਨਿਤ ਜਪਿ ਪੁਜੀ ਅੰਗੁ ਆਹਾ ਖਟਿ
 ਹਾਇ ਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਪਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿ
 ਆਇ ਮਾਜਿਨੁ ਹਾਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਾਰਿ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ
 ਹੋ ਆਵ ਨ ਜਾਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਹੁ ਸ
 ਨਾ ਤੂੰ ਅਨਗਾਇ ਚੰਗੀ ਤੇਰੀ
 ਪਿਆਸਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆਸਨ

ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਪੇ
 ਮਾਤਾ ਮਾਪੋ ਪੜ੍ਹਾ ਜੀ ਨਿ ਜੀਉ ਓਉ
 ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦੇਖਾਇਆ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਤਾ ਚਲਾਤੁ
 ਹੋ ਆ ਚਲਾਤੁ ਨ ਦਰੀ ਆਇਆ
 ਨਾ ਕਹੈ ਨਾ ਨ ਕਾਸਿ ਸਾਟਿ ਕਾ ਮੁਢੁਰ
 ਚਿ ਆ ਜੋ ਤਿਹਾ ਖੀਤਾ ਤੁ ਜਗਮ
 ਹਿ ਆਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ
 ਭਾਇਆ ਪੁਰਾ ਆਗਾ ਮੁਸੁਣਿ ਆ
 ਹਰਿ ਮੰਗਾ ਲੁਗਾਉ ਸਖੀ ਰਹਿ
 ਹੁ ਮੰਦਰ ਬਾਣਿ ਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ
 ਮੰਗਾ ਲੁਗਿ ਤਸਖੀ ਏ ਸੋਗੁ ਦੁ

ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਾਸਿ ਆਪੁ
 ਰਬਿ ਆਖਿ ਆਪੁ ਆਇਆ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਨੁ
 ਆਜਿ ਨਿਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚੇਤੁ
 ਆਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇ ਤਹੁ ਮਾਰਿ
 ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਾਰਿ ਜੋਤਿ ਪੰਥੀ ਹਰਿ
 ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨ ਦ
 ਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ਏਹੁ ਦ
 ਸੁਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖ ਦੇਏ ਹਰਿ
 ਕਾਰੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਕੁਪੁਨੰਦ ਗੀਆ
 ਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬਾਇਆ

ਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁ
 ਨਹੁ ਪਾਇ ਤੋਹੁ ਦੇਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨ
 ਏਨੇ ਪਾਠਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਜੀਉ
 ਗੁਰਾ ਅੰਦਰਿ ਗਖਿ ਕੈ ਦਾਜਾ
 ਪਦੁ ਨੁ ਦਾਜਾਏ॥ ਮਾ॥ ਦਾਜਾਏ
 ਮਾ॥ ਦਾਜਾ ਪਉਣੁ ਨ ਉਦੁ ਮਾਰੇ
 ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸ ਦਾਗੁ ਪਤੁ
 ਰਖਾਏ॥ ਮਾ॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਲਾ
 ਏ॥ ਭਾਵਨੀ॥ ਇਕ ਨਾ ਦਸ ਦਾਗੁ
 ਮਾਰੈ॥ ਨਿਖਾਏ॥ ਮਾ॥ ਤਹ ਅੰ
 ਨੇ ਕਰੁ ਪਨਾਉਨ ਦਾਨਿ ਪੀਤਿ ਸੰ

ਯਾਸਚੈਘਾਰਿਗਾਦਹੇ॥ ੩੯॥ ਅ
 ਨੰਦੁਸੁਣੁਪੁਦੜਭਾਗੀਹੋਸਗ
 ਯਾਸਨੋਰਥਪੁਰੇਘਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁ
 ਰੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਯਾਦਿਸੁ
 ਗਾਦੁਖਰੇਗਸੀਤਾਪਉਤਰੇਸੁਣੀ
 ਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਸੀਤਸਾਜਨਰ
 ਏਸਰਸੇਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ ਸੁ
 ਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਾਦਿਤੁਸਾਂਤਿ
 ਗੁਰਗਹਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਬਿਨਵੈ
 ਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣੁਯਾਗੋਵਾ
 ਜੇਅਨਹਦਤੁਰੇ॥ ੪੦॥ ੧॥ ॥ ॥

ਆਪਣੇ ਸੁਚੇਤਾ ਛਟੇ ਰਿਯਾਤ
 ਆਜਾਜਿ ਉਸੁ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ
 ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕਹੁ ਨਾਨ
 ਸਭਿ ਨਾਹਾ ਛੁਟੀ ਅਹਿ ਛੁਟੀ
 ਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀਤ ਨਾਵਿ ਚਿਸੁ
 ਆਹਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ
 ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਓ ਆਪੀਨੈ ਗਚਿ ਓ
 ਨਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਕੁਦਗਤਿ ਸਾਜੀ
 ਐ ਕਾਰਿ ਆਸ ਨਾ ਰਿਠੈ ਚਾਉ ॥ ਦ
 ਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁੰਤੁ ਸਿ ਦੇਵਹਿ
 ਕਗਾਰਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੁਝਾ ਨੁਈ ਸਰ
 ਸੈ ਦੇਈ ਸਾਰੀ ਜਿ ਦੁਕਵਾਉ ॥

ਸਾਹਾਨਾਨਕਸਚਾਧਿਆਈਨਿਸ
 ਚੁਯੋਮਾਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ
 ੧॥ਮਃ ੧॥ ਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾ
 ਵਡੀਆਈਵਡੀਵਡੀਆਈ
 ਜਾਮਚੁਨਿਆਉ। ਵਡੀਵਡੀ
 ਆਈਜਾਨਿਹਚਲਾਥਾਉ। ਵ
 ਡੀਵਡੀਆਈਜਾਏਆਯਾ
 ਉ। ਵਡੀਵਡੀਆਈਬੁਝੈਸ
 ਰੇਰਾਉ। ਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾ
 ਪੁਛਿਨਦਾਤਿ। ਵਡੀਵਡੀਆ
 ਈਜਾਆਪੇਅੰਮਾਪਾਨਾਨਕਕ
 ਰਨਕਬਨੀਜਾਇ। ਕੀਤਾਕਰਣ

ਸਚੈ ਹੀ ਸਾਚੀ ਨਿਬੜੇ ਚੁਣਿ ਵਖਿ
 ਕਢੇ ਜਾਨ ਮਾਧਿ ਮਾਧਾ ਬਾਓ
 ਨ ਪਾਇ ਨਿਕੁੜੇ ਆਰਮੁ ਹੋ ਕੁ
 ਯੋ ਦੋ ਜਾਕਿ ਚੰਗਾ ਲਿਖਿਆ ਭੋਰੈ ਨ
 ਇਹ ਤੇ ਸੋ ਜੀ ਨਿਗਏ ਹਾਰਿਗ
 ਏਸਿ ਠਗਾਣੁ ਦੰਗ ਲਿਖਿਆ ਲਿ
 ਖਿਨਾ ਦੇਧਰ ਮੁਬਹਾ ਲਿਖਿਆ
 ੩॥ ਸਯੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ
 ਨਾਦਾ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਦੇਦਾ ਦਿਸ ਮ
 ਦੁਜੀ ਮਾਦਿਸ ਮਾਦੁ ਭੇਦਾ ਦਿਸ
 ਮਾਦੁ ਰੂਪਾ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਰੀਗਾ ਦਿਸ
 ਮਾਦੁ ਨਾਗੋ ਛਿਗੀ ਜੰਤਾ ਦਿਸ ਮ

ਦੁਆਨਾਨਕਬੁਝਨੁਪੁਰੈਕੁਗਾਗਿ॥
 ੧॥ ਮਃ ੧ ਕੁਦਗਤਿਦੇਸੈਕੁਦ
 ਗਤਿਸੁਣੀਅੰਕੁਦਗਤਿਭਉਸੁ
 ਖਸਾਰੁਕੁਦਗਤਿਪਾਤਾਂਘੀਅ
 ਕਾਸੀਕੁਦਗਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ
 ॥ ਕੁਦਗਤਿਦੇਵਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾ ॥
 ਕੁਦਗਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁਕੁ
 ਦਗਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣਕੁਦ
 ਗਤਿਸਰਬਾਪਿਆਰੁਕੁਦਗਤਿ
 ਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਗਤਿ
 ਜੀਅਜਹਾਨਾਕੁਦਗਤਿਨੌਕੀ
 ਆਕੁਦਗਤਿਬਦੀਆਕੁਦਗਤਿ

ਈਹੁ ਏਸੁ ਏਸੁ ਐਕਿ ਆਰੁ ਮਾਇ
 ਆਮਾ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਇਆ
 ੩॥ ਸਭੈ ਕੁਮਰੁ ੧ ਕੋਵੈ ਭੈਧੁ
 ਏਵਹੈ ਸਦ ਵਾਉ ਭੈਵੈ ਚੇਚ
 ਯਾਰਿ ਯਾਖਦਗੀ ਆਉ ਭੈਵੈ
 ਚਿਅਮਾਨਿ ਕਢੈ ਵਗਾਰਿ ਭੈਵੈ
 ਚਿਧੰਤੀ ਦਬੀ ਭਗਾਰਿ ਭੈਵੈ ਚੇ
 ਏਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰਕਾਰਿ ਭੈਵੈ ਚੇ
 ਰਾਜਾ ਪਰਮਦੁ ਆਰੁ ਭੈਵੈ ਚੇ ਸੁ
 ਰਤੁ ਭੈਵੈ ਚੇ ਚੰਦੁ ਕੋਹ ਕਰੜੀ
 ਚਲਾਤਨ ਅੰਤੁ ਮਭੈਵੈ ਚੇ ਸਿਧੁ
 ਧਮੁਰਨਾ ਥੁ ਭੈਵੈ ਚੇ ਆਡਾ ਏਅ

ਆਲਪਤਾਲਾ। ਲਖਵੇਰਿ ਆਵੇ ਮੁਦ੍ਰੇ ਲਖਵੇਰਿ
 ਕੋਗਰਾ। ਜਿਤੁ ਤੀਨ ਪਾਈ ਆਹਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਨਿ ਹੋਵ
 ਹਿ ਛਾਰਾ। ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਮੇ ਕੋ ਥਾਨਾ ਕਰ
 ਦਾਸਾਰਾ। ਕਰਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਮੇ ਹੋਰਿ ਹਿ ਕਮ ਤਿਉ
 ਕਮੁ ਪੁਆਰਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਹੋਰਿ ਜੇ ਆਪ
 ਨੀ ਤਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਇਉਂ ਜੀਉ ਬ
 ਤੇ ਜਨਮੁ ਕੁਰੀ ਮਿ ਆਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ
 ਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨੀ ਸਭੁ ਸੁਲਿਖ
 ਉਲੇਕੁ ਸਥਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਸਤੁ
 ਪਾਇਆ। ਜਿਨ ਹਿ ਚਉ ਆਪੁ ਗੰਢਾਇਆ। ਜਿ
 ਨ ਸੇਵੁ ਸਤੁ ਪੁਛਾਇਆ। ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋਰੀ
 ਆਸਤੁ ਗੋਪੀ ਆਪਤੁ ਰੇ ਕੰਗੋ ਪਾਲਾ। ਗਹਕੁ

ਨਦਰੀਕਰਮਲਪਾਏਪਾਗਾਬਿਲੁਚਰਖਾਚਰੀ
 ਚਰਖਾਬਲਵਾਰੇਲਾਗਿਬਹੁਤੁਮਨਤੰਪਲਾਦੁਮ
 ਪਾਟੀਅੰਗਾਗੰਧੀਖੀਬੁਓਦੇਲੇਕਿਸਾਗਾ
 ਸੁਏਚਾਹਿਕੁਹਾਈਮੇਜੰਤੁਪਾਨਕੁਬੁਓਦਿਅ
 ਗਲਤਮੇਤੁਪਾਬੰਦਨਬੰਦਨੁਦਾਏਸੇਇਪ
 ਇਥੇਬਿੰਗਤਿਨਚੇਸਭੁਖਾਇਮਨਚਨਚਰਸਹਿ
 ਚਲਾਹਿਬਿਦਿਉਤਿਨਿਜੀਸਿਪਨਹੇਇ॥
 ਨਦਰੁਕੁਦਨੁਮਨਿਕਾਚਾਉ॥ ਨਾਨਕਜਿ
 ਨਾਮਨਿਬੁਓਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੇਕਾਰਹੇਨਾਗਦਿਲਾਇਆਨਰਕਿ
 ਨਜਾਈਐ॥ਸਿਉਪੈਤੁਸਭਤਿਸਦੇਦੇਖਾਏ
 ਆਖਿਗਾਹਾਈਐ॥ਜੇਕਿਤੁਹਿਤੀਗਾਭਾਖ
 ਨਾਕਹਿਪੁਨਹੁਨੀਜਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜਰਵਾ
 ਨਾਪਰਹੇਰਜਰਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ॥ਕਿਰਹੇ

ਉਇਤੇਆਖਹਿਸਤੂਜਾਲਹਿਤਿਸਾਹਿਤੇਰੀ
 ਸਾਗਾਨਾਨਕਕੁਰਾਤਾਭੁਖਸਲਾਹਹਿਸਲੁ
 ਨਾਮਆਪਾਗਾਸਦਾਅਨਿਰਰਹਾਨਿਰੁਗਾ
 ਤੀਗੁਲਦੇਸੀਅਪਯੁਗਾ॥੧੫॥ਮਃ॥ਮਿਰੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨੀਪੇਤ੍ਰਪਈਗੰਮਿਆਗਾਪੁ
 ਹਿਰੀਤੇਇਰਾਕੀਆਜ਼ਾਤੀਕਰਪੁਕਾਗਾਜ
 ਲਜਲਕਰਵੇਬਪੁਨੀਫੁਹਿਫੁਹਿਪਹਹਿਅਗਿ
 ਆਗਾਨਾਨਕਜਿਨਕਰਤੇਕਾਰਲਕੀਆਸੇਜ
 ਲਕਰਤਾਗਾ॥੨॥ ਪਤਿਫੀ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਯੁ
 ਰਕਿਨਨਪਾਇਆਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨਪਾ
 ਇਆਸਤਿਗੁਰਵਿਨੁਆਪਿਰੀਧਿਓਨ
 ਕਰਿਪਰਗਾਟੁਆਪਿਸੁਨਾਇਆਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲਿਆਸਦਾਮੁਕਤਿਹੋਜਿਨਵਿਨੁਹੋਮੇਯ

[illegible]

ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਧਾ ਲੁਖੁ ਭੁਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾ
 ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਿ ਰਿਖਾ ਵਿਆਪਿ ਭਾਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪੧
 ॥ ਲਖੇ ਨੀਕੀ ਆਇ ਗਿਭਾ ਈ ਆਪੁ ਪੁਨੇ ਪਰ
 ਵਾਰੁ ॥ ਲਖੇ ਤੇ ਪੁਪਰੁ ਤੀਰਥ ॥ ਸਹਜਿ ਜੇਕਰ
 ਥੇ ਥੋਰੁ ॥ ਲਖੇ ਸੁਰਤੁ ਲੁਖੇ ਗਗਨ ਮਰਹਿ
 ਦੁਰਪਿ ਮਰਾਨੁ ॥ ਲਖੇ ਸੁਰਤੀ ਲਖੇ ਗਿਭਾ
 ਨਿਭਾ ਲਖੇ ਪਤੀ ਭਾਗਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਨੁ ॥ ਨਿ
 ਨਕਰ ਤੇ ਕਾਰੁ ਨੀਕੀ ਆਲਿਖਿ ਆਪੁ ਆਹੁ
 ਜਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥੀ ਆਕਰ ਮਸਤੀ
 ਸਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ
 ਜਿਨ ਸਚੇ ਸਚੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਰੇ
 ਹਿਤਿ ਸੁਮਿਲੇ ਸਚੁ ਤਾਤੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇ
 ਆਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਸਚੁ ਪਾਇ ਆਜਿ

ਇਆਸਾਦਗਵਾਇਆਥਾਬਹੁਦੁਖਪਾਇ
ਆਦੁਕਾਭੁਇਆਥਾਬਸਤਰਨਪਹੋਰੇਅ
ਹਨਮਿਕਹੋਰੇ। ਮੇਨਦਿਗੁਤਾਭਿਉਜਾਗੇਗੁ
ਰਥਿਨੁਸੁਤਾ। ਥਾਗਉਪੇਤਾਨਾਮਪਨਾਕੀਆ
ਕਮਾਦੁਆਅਲੰਮਲਖਈਸਿਰਦੁਈਪਾ
ਈ। ਮੁਖਥਮੇਪੇਪਤਿਗਵਾਈ। ਦਿਨਾਵੇ
ਕੇਛਾਇਨਪਈ। ਰੇਧਿਥਾਨੀਮਤੀਮਸਾ
ਨੀ। ਅੰਧਾਨਾਨੀਛਿਰਪਹੁਤਾਈ। ਸਤਿ
ਗੁਰੇਬੁਦੇਸੇਸੁਖਪਾਏ। ਹਰਿਗਾਨਾਮਮੰਨਿਦੁ
ਸਾਏ। ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਸੇਪਾਏ। ਅਸ
ਅੰਦੇਸਾਤੇਨਿਹਕੇਰਲੁਹਉਮੇਸੰਧਾਰਿਨ
ਲਾਏ। ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਤੇਰੇਮਨਿਭਾਦੁ
ਦੇਦਰਸੇਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ। ਨਾਨਕਕ

ਪੁਰਿ।। ਨਾਨਕ ਵਖਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ
 ਕੇ ਕੁਟਿ।। ੧।। ਮੰ ੩੧।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ
 ਜਾਗਿ ਨਾ ਸਤੁ ਗੋਇ।। ਕੁੰਦੀ ਮਿਲੁ ਉਤਰੇਤ
 ਨੁਕਰ ਗਛਾ ਪਾਇ।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ ਜਾ
 ਸਤਿ ਜੋ ਭਾਖਾ।। ਨਾਇਨੁ ਲਿਖਾ ਨਰ ਜਮੀ
 ਐ ਤਾਪਾ ਐ ਮਧ ਐ ਆਰ।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ
 ਐ ਜਾ ਜੁਗਾਤਿ ਜਾਨੇ ਨਦੀ।। ਪਰਤਿ ਕਾਇਆ
 ਸਾਪਿ ਕੇ ਦਿਨੁ ਦੇਹਿ ਕਰਤਿ ਆਖੀ।। ਸਤੁ
 ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਤੀ ਲੇਇ।। ਯ
 ਇਆ ਜਾਨੇ ਨੀ ਭਵੀ ਵਿਛੁਪੁ ਕਰੁ।। ਨੁਕਰ ਗਛਾ
 ।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ ਜਾ ਭਾਤੁ ਮੇਤੀ ਰਥ
 ਰੇ ਨਿਦਾਸੁ।। ਸਤਿ ਬੁਝੇ ਪੁਛੈ ਕਥਾ ਹਿਰੇ
 ਕਰੇ ਨਿਦਾਸੁ।। ਸਤੁ ਸਤੁ ਨਾਹਿ ਦਿਨੁ ਪਾਪ

ਪਾਹੁਤਨੁਯੋਇ। ਨਾਨਕੁਬੁਗਤੀਜੇਰੇਪੇਰੁਤੇ
 ਸੋਇਨਕੋਇ। ॥ ੧ ॥ ਮਿਸ਼ਾ। ਆਖੁਪਾਪਦੁਇ
 ਗਾਨਾਮਹਾਬੂਰੁਹਮਸਿਕਦੁਗਾ। ਕਾਮਨੇ
 ਮਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਧਿਕਰਹਿਬੀਚਾ
 ਗਾਐਐ। ਆਖੀਤਿਹਿ। ਆਨਹਿਤੁਲੀਭਾਤ
 ਕੁਰੇਮੁਰਦੁਗਾ। ਆਖਾਭਾ। ਨਾਨਕਹਵਾਜੇਦੁਸ
 ਹਿਰੁਪਕਰੇਗਾ। ਆਖਿਦੇਕੁਕੋਯਦੁਗਾ
 ਵਹਿਜੇਪਾਕਾਵੀਚਾਗੁ। ਮੁਰਖਪੀਤੁਤਿਹਿ
 ਕਮਤਿਉਨਾਤਿਸਿਜੈਪਰੇਪਿਖਾਗੁ। ਆਖਮੀ
 ਪਰਮੁਕਰੇਗਾਵਾਵੇਮੰਗਾਹਿਮੇਮਤੁਆਗੁ।
 ਨਤੀਸਦਾਨੁਪਤੁਗਾ। ਨਾਨਕਹੁਹਿਛੁਡਿ
 ਬਹਿਅਹਿਬਾਗੁ। ਮੁਕੁਕੇਪੁਗਾ। ਆਖੇਯੋਇ
 ਆਇਨਕੋਈਐਐ। ਪਤਿਪਰਵਾਲਾਪਿ

ਤੇਇ। ਤੁਬਰਤਾਕਾਰਲੁਮੇਨਾਹੀਨਹਉਕੀ
 ਨਹੋਇ। ਬਲਿਗਾਹੀਕੁੰਦਾਮਿਅਗਾਤੇ
 ਗਾਮੀਤਨਜਾਈਲਾਖਾਮਾ। ਜਾਤਿਮਹਿਨੇਤਿਨੇ
 ਤਿਮਹਿਜਾਤਾਮਕਲਕਲਕੁਰਪੁਰਗਹਿਅ
 ॥ ਤੁਸਾਹਿਉ। ਮਾਮਿ। ਕੁੰਦਿਨੁਮਾਨਿਉਕਿ
 ਨਕੀਤੀਮਪਾਰਪਾਟਭਾਗ। ਪੁਨਾਨਕਕਰਤੇ
 ਕੀਆਬ। ਮਾਮਿ। ਕੁੰਦਿਨੁਮਾਨਿਉਕਿ
 ॥ ੧॥ ਜਿਗਸਬਦੇਗਿਅਨਸਬਦੇਬੇਦਸ
 ਬਦੇਬੁਝਮਲ। ਖਸੀਸਬਦੇਸੁਖਸਬਦੇ
 ਸੁਖਸਬਦੇ। ਗਹਿਤਯਾ। ਸਰਬਸਬਦੇਦੇ
 ਕਸਬਦੇਜੇਕੇਜਾਨੇ। ਭੀ। ਆਨ। ਸਬਦੇ
 ਸੁਹੇਸਈਨਿਰਿਜਾਦੇਉ॥ ੨॥ ਏਕੰਕਿਸਨ
 ਸਬਦੇਦੁਹਦੇਦੁਹਦੇ। ਤਭਾਤਮਹਾ। ਭਾਤਮ

ਟਾਈ ਅਹਿਗਿ ਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਾ ਸਤਤੁ
 ਗਰਬ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮ ਅਗੋਰ ਬਝਾਹਾ ਤੇਤੇ
 ਰਬ ਜੋ ਭੋਕਾ ਜੋ ਅਲੋਚ ਤੇਤਾਹਾ ਏਤ੍ਰ ਆਪਰਿ
 ਰਬ ਤੇ ਪੈਯੋ ਮੁਖਿ ਗੰਗਾ ਦੁਆਹਾ ਲਿਖੁਗਾ
 ਰਬ ਅਜਾਨੁ ਰੁਖ ਅਚਾਨੁ ਪੁਰਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਃ
 ੧ ॥ ਸਾਗਰ ਕੇ ਇਕ ਰੁਖ ਅੰਮੀ ਸਤ ਮਹਿ
 ਅਛੈ ਸਾਗਰ ਕੇ ਬੰਦੁ ਕਾ ਮਹਿ ਸਮਝੈ ॥ ਰਿ
 ਗੁ ਕੈ ਪੈਰੇ ਆਉ ਪੁਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੇਹਾ
 ਮਹਿ ਸੁਗਿ ॥ ਏਹ ਲਿਖਿਐ ਪਰਾਹੁ ਤਕਾ
 ਗਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਉਮੇਖੰਤੁ ਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ਮੇਃ
 ॥ ਰੁਖ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੁ ਲੀ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕਾਨਝਿ
 ਸਾਗਰ ਕੇ ਆਇਆ ਪਰ ਜਾਤੁ ਕੀ ਪੀਲੇ ਆ
 ਇਆ ਧਿਝੁ ਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗਾ ਕੀ ਆਗਾ ਕਲ

ਬਾਹੀ ਮਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੀ ਸਾ ਆਦਮੀ ਬੋਧੇ
 ਮਪੁਰਿ ਜਾਗਿ॥ ਸੋਭਿ ਸੁਤ ਕਰੁ ਮੁਖੈ ਦੁਕੈ ਲ
 ਗਾ ਜਾਇ॥ ਜਨਮ ਨ ਮਰਨੁ ਕਰੁ ਮੁਖੈ ਭੁਲੇਖਾ
 ਵੇਖਾਇ॥ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਭਾਖੈ ਤੁਹਿ
 ਜਕੁ ਸੁਖੁ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਖੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਬੁ
 ਝਿਝਿ॥ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਭਾਖੈ ਪਉੜੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਭਾਖੈ ਸਾ ਲਾਗੀ ਭੈਦਿ ਸੁਦਿ
 ਚਰਣੁ॥ ਆਦਿ ਭਾਖੈ ਆਗਾ॥ ਸਹ ਮਿਲੈ
 ਤਨੁ ਜੀਅ॥ ਭਾਖੈ ਆਗਾ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਖੁ ਲਾਤਾ
 ਮੀਨੁ ਮਾਈ ਆਗਾ॥ ਕਰਿ॥ ਪੁਸਤਕਿ
 ਗੁਰਪਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ॥ ਕਰਿ॥ ਭਾਖੈ ਆ
 ਈ ਆਗਾ॥ ਸੋਭਿ॥ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਭਾਖੈ ਆਗਾ॥ ੧੮
 ॥ ਸੋਲ੍ਹ ਮ॥ ੧॥ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਭਾਖੈ

ਤੁਭਿ ਹੋਇ ਬਿਧਾਨੁ॥ ਸੋ ਬਿਭਿ ਮੰਦੇ ਆਖੀਅ
ਗਿਨਿਤੁ ਜਮੇਗਾਨਾ॥ ਚਿੰਤਿ ਜੀਤੁ ਤੁਭਿ ਮੰਦੇ
ਕੁੰਤੁ ਬਿਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਬਾਹ
ਗਏ॥ ਜਮੇਗਾਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ
ਜੀਅ ਕੁੰਤੁ ਤੇਰੇ ਬਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਮੁਖਿ
ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਬਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੋ ਤੁਲ
ਕਰੀ॥ ਬੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਆਪੇ
ਲੇਖਾ ਮੰਤਰੀ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਨਾਨਕੀ ਦਿਤ
ਜਾਗਿਆ॥ ਕਮਲਿ ਤੁਰੀ॥ ਮੰਦੇ
ਕਿਸੇ ਨਾ ਆਖੀ॥ ੫੨॥ ਮੁਖਿ ਤੇਰੇ ਬਾਹਿ
ਭੀ॥ ਮੁਖਿ ਤੇਰੇ ਬਾਹਿ॥ ੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮੰਤਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਬਾਹਿ ਆਤਮ

ਲੁ।। ਦਰਲੇ ਦੇ ਲੇਖਾ ਪੀੜੁ ਹੁਦੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ
 ਉਤੇ ਲੁ।। ਪੁਤਿ ਤੀ ਪਾਥਾ ਪੀ ਕਰ ਲਾਵੀ ਆ
 ਕਲਾ ਪਾਥਾ ਪੀ ਤੇ ਪਾਥੀ ਆ।। ਦਿਖਾਹੀ ਤੁ
 ਆਖ ਲੁ।। ਪਾਥਿ ਕਲੀ ਪਾਥਾ ਪੀ ਆ।। ਨੇ ਆ
 ਦਿ ਆਸ।। ਲਲੀ ਸਤੁ ਕਾਈ ਦਾਹੀ ਆ
 ।। ਨਿਸਾ।। ਪੁਪਾ ਲੁ।। ਦਿਖਾਹੀ ਸਾਹਿਬ
 ਮੰਗੁ।। ਸਾਹੀ ਆ।। ਆਪ ਲੀਹ ਥੀ ਆਪ
 ਲੁ।। ਆਪੇ ਪੀ ਕਾਜ ਸਹਾਇ ਆ।। ੨੦॥
 ਸਲੋਕੁ ੩੧॥।। ਦਿਖਾਹੀ ਆਸੰਦੀ
 ਦੇ ਨੇ ਲਗਾ ਜਾਇ।। ਨਾਨਕ ਆਸ ਕਰਾ
 ਚੁਕੀ ਆਸਦੀ ਰਾਸ ਆਇ।। ਦੇਗੇ ਦੇਗਾ
 ਕਰਿ ਮਨ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਹੋਇ।। ਆਸ ਕਰੇਹ
 ਨ ਆਖੀ ਆਨਿਲੇ ਖੇਵਰ ਤੇ ਸੋਇ।। ੧॥ ਮ ੩੧

भातु ॥ तागं वाजि सकेल गाडि सुभिले
 लवाग सपुषदु ॥ १॥ म ४१॥ जेजी
 भोगादि सुडि गहे ॥ पुष वाच विभादाडि
 ॥ ॥ धी जे धिपु भगौ ॥ ३॥ म ४१॥ जे
 निभाडि ॥ २॥ म ४१॥ तागलिदि भाले
 रे सती ॥ १॥ रे न भादे गमि ॥ जे जगल
 डेपे हव ॥ २॥ रे न भादे गमि ॥ हसतु
 भेर ॥ हसतु सभादे ॥ ३॥ जे पहे पागि ॥
 मग डिख मेडी ॥ ४॥ रे न भादे ॥ बगी घले
 भगर गमि ॥ ५॥ रे न भादे ॥ ६॥ रे न भादे ॥
 नव गमि ॥ ७॥ डिदि गमि ॥ ८॥ म ४१॥ ता
 लिदि भाले ॥ ९॥ रे सती ॥ १०॥ रे न भादे ॥
 पाली ॥ ११॥ रे न भादे ॥ १२॥ रे न भादे ॥

ਮਿਲੇ।। ਇਹ ਬੈਠੀ ਚਾਂਬਰੀ ਨਿਤੁ ਬੁਝਿਖ
 ਸਮੁਕ ਜਾਇ।। ਨਾਨਕ ਬੋਲੁ ਕਾ ਕੀ ਭੈਨਿ
 ਜੇ ਤੀਖ ਸਮਝਾਇ।। ॥ ਅਉਤੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੀ ਪੁਰਿ ਭਾਖੇ ਪਾਗਾਨੁ
 ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ਸਾਖੀ ਤੀਠਿ ਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾ
 ਏ ਮਾਰਸਾਇ ਕਾ ਗਾਲੀ ਨਿਜੀ ਗੀ ਆ
 ਇਕੁ ਤੁਰੀ ਕੁ ਗਿਬੀ ਆਗ। ਆਪਿ ਕ
 ਰਾਇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਪੁਰਿ ਕੇ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਰਸ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੁ ਨਿਜੀ ਕੀ ਆਠਿ ਰਿਤਿ
 ਸਹੀ ਕਰਨੀ ਸਾਗ।। ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ੧॥ ਅਸੀਉ ਭੈ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਅਧਿ ਪੁਰਨੁ
 ਦੇਇ।। ਇਕਾਨੀ ਪਸਮਾਈ ਕੇ ਇਕ
 ਚਲੇ ਰਗ ਨਿਚੜੇਇ।। ਇਕ ਨਿਗਲੀ ਪੇ

